

Vinko Möderndorfer

ŠAH MAT

ali

šola moralne prenove za može in žene

SITUACIJSKA KOMEDIJA

Napisano: 2005

NAGRADA: Žlahtno komedijsko pero, SLG Celje, nagrada za najboljše komedijsko besedilo (Dnevi komedije v Celju 2006) za komedijo Šah mat

Uprizorjeno: SLG CELJE; premiera, 17. september 2006

Šah mat, *komedija situacije*, Šibensko kazalište, prevod: *Mate Gulin*, premiera: 27.03.2009

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

OSEBE

Gospod Kralj - upokojeni profesor, sicer pa *mногоženec po sili*

Rudi - njegov sin, sicer pa novo pečeni minister v novo pečeni vladi, zadolžen
za *Moralno prenovo na nacionalnem nivoju*

Marta - zelo seksi, zelo zgovorna, sicer pa *medicinska sestra*

Bernarda - energična in košata ženska, sicer pa Rudijeva *prva ljubica*

Julija - karateistka brez primere, sicer pa Rudijeva *druga ljubica*

Gabi - rahlo naveličana *gospa ministrica*, sicer pa Rudijeva *žena*

Nevenka - vegetarjanka, sicer pa *študentka novinarstva*

Konrad - Julijin mož, sicer pa karateist, ki je dobil *direkt v glavo*

Prvo dejanje

Prizorišče

Stanovanje gospoda Kralja. Vhod v stanovanje je iz veže, skozi vrata v samem centru prostora. Levo (gledano iz dvorane) od vhoda so vrata v spalnico. Spalnico vidimo v celoti. V spalnici je razmetana postelja, v globini pa vzdane garderobne omare. Desno od glavnega vhoda (vhoda v stanovanje) so vrata v stranišče s straniščno školjko. Tudi stranišče vidimo v celoti. Malo višje od stranišča, na desni strani, so vrata v kopalnico s kopalno kadjo. Tudi kopalnico vidimo v celoti. Še višje, ob kopalnici, pa so vrata v kuhinjo. Kuhinjo vidimo samo delno, saj se ostali del kuhinje nadaljuje za prizoriščem.

Osrednji prostor je dnevna soba. Na sredini trosed, levo in desno dva naslonjača, med njimi klubska mizica. Na sredi klubske mizice stoji šahovska deska in na njej lepo izrezljane in velike šahovske figure. Razpostavljene so tako, kot da je bila šahovska igra prekinjena in zdaj figure nemo čakajo na nadaljevanje.

Skrajno levo, višje od spalnice, je ob strani knjižna polica in pod njo pisalna miza s stolom. Na klubski mizici in po obeh naslonjačih je vse polno starih časopisov, nerešenih križank, šahovskih knjig, revij, praznih skodelic za kavo in čaj ... Skratka vse polno je tiste *navlake*, ki jo imajo radi okrog sebe starejši ljudje.

Prizorišče, katerega centralni del, dnevna soba, zavzema največ prostora, omogoča simultan pogled v spalnico, stranišče, kopalnico in kuhinjo. Tako da lahko hkrati spremljamo dogajanje v vseh prostorih.

Prizorišče je starinsko opremljeno, kot so opremljena stanovanja starejših vdovcev. Staro pohištvo, drobni nepomembni predmeti. Že leta ni nihče nič premaknil.

Prvi prizor

Ko se zastor dvigne vidimo gospoda Kralja, kako sedi na sredi troseda in gleda Medicinsko sestro Marto, ki očitno nekaj išče...

MEDICINSKA SESTRA MARTA: je zelo seksi ženska, oblečena je v uniformo. Zelo kratko krilo, oprijeta bluzica. Sklanja se in *nekaj* išče za naslonjačem. Obrnjena je stran od gospoda Kralja.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Ne najdem... Pa ste prepričani, da ste ga izgubili prav tu, gospod Kralj?

GOSPOD KRALJ: **s poželenjem gleda sklanjajočo se Medicinsko sestro Marto naravnost v njeno lepo zaobljeno zadnjico.**

GOSPOD KRALJ: Ne vem. Vedno ga izgubim. Mogoče sem ga pa izgubil tam, pri pisalni mizi... Ste tako dobri, gospodična Marta in pogledate tudi tam...

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Seveda, gospod Kralj, zato sem tu. Vaš sin me plača, zato da skrbim za vas in vam izpolnim vse želje.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: **prečka sobo na levo, kjer je pisalna miza.**

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Seveda pa ne delam tega samo za denar.

Medicinska sestra Marta sede poleg gospoda Kralja in ga potreplja po kolenu.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Gospod Kralj, vi ste moj najljubši varovanec.

Nimam pripomb. Tako lepo se je z vami pogovarjati.

Gospod Kralj vznemirjeno požira slino, ko ga sestra Marta, v potrditev svojih besed, treplja po kolenih.

GOSPOD KRALJ: Res?

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Tako ste izobraženi. Kot kakšen profesor.

GOSPOD KRALJ: **se zazre v njeno bujno oprsje.**

GOSPOD KRALJ: Saj tudi sem. Upokojen gimnazijski profesor. Anatomija.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Anatomija? Sem mislila, da ste bili slavist?

GOSPOD KRALJ (zmedeno): Kaj... Ja... Ja...? Seveda sem bil slavist. Kaj sem pa rekel...? Ah! Lapsus lingua.

MEDICINSKA SESTRA MARTA (ne razume): Lingua? No, samo, da ni demenca.

Veste, imam varovance, ki so strašno dementni. Kot otroci. Saj so luškani, nič ne

rečem... Ampak, ko se takoj, ko jim zamenjaš plenico, spet polulajo, bi jih pa najraje našeškala.

GOSPOD KRALJ (požre slino): A previjate jih tudi?

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Seveda. To prav rada počnem.

GOSPOD KRALJ: Res?

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Tako so nebogljeni, ko jih držim v rokah. Kot kakšni veliki dojenčki. Popolnoma so odvisni od mene.

GOSPOD KRALJ: To mora biti pa naporno.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Ah, ne! Previjanje sploh ni naporno, takrat so ponavadi pri miru... Kasneje postane sitno. Kar naprej bi me šlatali. Po previjanju postanejo nekateri tako živahni. Njihove roke imam vsepovsod na sebi, kot da bi imela opravka s hobotnicami...

GOSPOD KRALJ (jo poželjivo pogleda v oprsje): A čisto vsepovsod?

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Ja. Na *zadnji plati*, pa na oprsju, da o... saj veste, kje... ne govorim. *Fuj! To kak!* Jim rečem. Včasih jih udarim po prstih. Pa ne preveč. Tako kot malega otroka. Potem imam kakšno minuto mir. Potem pa spet! Kot da bi imeli tisoč rok. In veste, kaj sem enkrat naredila?

GOSPOD KRALJ: Kaj?

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Rekla sem si: delala se bom, kot da ni nič. Kot da me čisto nič ne moti, če me šlatajo po *zadnji plati*, pa po *oprsju*, pa po... saj veste, kje... Delala se bom, kot da je to popolnoma normalno. Se bojo že naveličali. Če bodo videli, da me to sploh ne vznemirja, jih ne bo več zanimalo. In veste, kaj se je zgodilo, gospod Kralj?

GOSPOD KRALJ: **jo poželjivo gleda,**

GOSPOD KRALJ: Niso vas nehali šlatat.

MEDICINSKA SESTRA MARTA (presenečena): Kako veste?

GOSPOD KRALJ: Predvidevam.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Domov sem prišla čisto plava.

GOSPOD KRALJ: Kje?

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Po zadnji plati, po oprsju in po... saj veste kje... Ta moj vzgojni eksperiment se ni obnesel. Tako, da sem spet prešla na znano metodo šeškanja po zadnji plati. In ne morete si misliti, nekaterim je bilo celo *to* všeč. Takoj so se spet polulali. No, gospod Kralj, vi pa niste takšni. Z vami se lahko normalno pogovarjam. Tiste reči: zadnja plat, pa oprsje pa... saj veste, kaj... vas ne zanimajo...

GOSPOD KRALJ: Sploh ne.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Vas zanima šah in pa šahovske knjige.

Intelektualec ste. Niste vulgarni.

GOSPOD KRALJ: Kje pa!

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Ne požirate me z očmi.

GOSPOD KRALJ: Mi na kraj pameti ne pade!

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Visoko moralen človek ste. No, sicer pa imate to v družini. Kolegicam sem se zadnjič pohvalila, da skrbim za očeta našega novega ministra.

GOSPOD KRALJ: Ah!

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Povedala sem jim tudi, da vas sin Rudi obiskuje trikrat na teden. Ob ponedeljkih, sredah in petkih. Kolegice mi niso verjele.

GOSPOD KRALJ (zase): Jaz tudi raje ne bi.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Zato me sploh ni presenetilo, ko so ga imenovali za ministra za *delo, družino in moralno prenovo*. Kdor tako nesebično skrbi za svojega ostarelega očeta, mora biti dober in visoko moralen človek. Kaj dober, najboljši! In vesela sem, da prav vaš sin Rudi zaseda tako pomembno ministrstvo. No, skratka, zelo sem zadovoljna, da ste moj varovanec. Če vam ne bi kar naprej padalo ven, bi bili brez napak. Povejte mi, gospod Kralj, kje ga bova iskala?.

GOSPOD KRALJ: **pokaže k pisalni mizi na skrajni levi.**

GOSPOD KRALJ: Tam. Nekaj sem pisal, potem pa sem kihnil in mi je padlo ven...

Sestra Marta vstane in se odpravi k pisalni mizi. Gospod Kralj poželjivo gleda njeno zadnjico, ki se ob vsakem koraku elegantno pozibava. Sestra Marta postoji ob pisalni mizi.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Kje točno, gospod Kralj?

GOSPOD KRALJ: Pod stolom! Poglejte spodaj. Mogoče mi je padlo na tla.

Sestra Marta se skloni in išče pod stolom. Gospod Kralj ima zdaj zelo dober razgled...

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Tu ni ničesar.

GOSPOD KRALJ: Še bolj spodaj pogledajte!

Sestra Marta se skloni še bolj.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Nič ni.

GOSPOD KRALJ: Mogoče je pa pod mizico. Na vse štiri bo treba.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Za vas vse, gospod Kralj.

Sestra Marta gre na vse štiri.

Zdaj ima gospod Kralj res dober razgled.

GOSPOD KRALJ (zase, vznemirjeno): O! O!! Kakšna anatomija!

MEDICINSKA SESTRA MARTA (izpod mizice): Kaj ste rekli?

GOSPOD KRALJ: Iščite, iščite! Nikar ne nehajte!

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Tu ni nič.

GOSPOD KRALJ: Je, je! Pa še kako je!

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Ste prepričani, da vam je tu padlo ven?

Sestra Marta hoče vstati.

GOSPOD KRALJ: Ne vstajajte!

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Prosim?

GOSPOD KRALJ: Spočite si. Kaj bi vstajali! A niste danes že dovolj delali? Kar počivajte, kar počivajte !

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Ampak... gospod Kralj, na vseh štirih nisem navajena počivat.

GOSPOD KRALJ: Mogoče, že mogoče. Je pa zdravo. Joga položaj. Najbolj zdravo počivanje je počivanje v tem položaju.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Nisem vedela, da se spoznate na jogo, gospod Kralj.

GOSPOD KRALJ: Samo ta položaj obvladam. Mislim... takoj ga prepoznam, ko ga zagledam.

Drugi prizor

Vhodna vrata se odprejo. Vstopi Rudi Kralj. Postaven moški srednjih let. Lepo oblečen. Kot se za novo pečenega ministra spodobi. Živahen, malo nestrpen, galanten... Politik novega časa pač.

RUDI: Zdravo stari, kako kaj? Opa...!

Obstane, ko vidi sestro Marto na vseh štirih in očeta Kralja, kako razburjen, z robčkom v roki, s katerim si briše znojno čelo, sedi na trosedu in bulji v Martino zadnjico.

GOSPOD KRALJ: Vedno prideš ob nepravem času. Kaj ne vidiš, da imam delo...

MEDICINSKA SESTRA MARTA (izpod mize): Dober dan, gospod Rudi... pardon, *gospod minister*... vašemu očetu delam uslugo... Spet mu je ven padlo...

Sestra Marta leze izpod pisalne mize...

RUDI (šepne): Kam si ga spet skrila?

GOSPOD KRALJ (jezno): Kaj pa ti tukaj? Saj danes ni niti ponedeljek niti sreda niti petek...

RUDI: Četrtek je. Očka, kaj nisi vesel, da sem te prišel obiskat!

GOSPOD KRALJ: Z gospodično Marta sva se brez tebe odlično zabavala.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Saj ne morem verjeti, gospod Rudi... minister Rudi... saj ste že včeraj obiskali svojega očeta.

GOSPOD KRALJ (sikne): Postelja je še zdaj razmetana.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Pa od tako daleč se pripeljete! Po vseh tistih obveznostih, ki jih imate v prestolnici...

RUDI (skromno): Trudim se, gospodična Marta.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Vi ste res vzoren sin!

RUDI: Za očeta bi naredil vse, gospodična.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Mislim, da bo nova vlada, ki ima tako zagnanega ministra za delo, družino in moralno prenovo, lahko res veliko koristnega postorila.

Najmanj petdeset let boste ostali na oblasti! Garantiram vam!

RUDI: Iz vaših ust v božja ušesa, gospodična.

GOSPOD KRALJ (ironično): Amen.

RUDI: Res pa je, da bi potrebovali najmanj toliko, da to družbo, ki je v preteklosti izgubila prav vse moralne vrednote, spet spravimo v red.

MEDICINSKA SESTRA MARTA (ganjena) : Jaz, Rudi... pardon, gospod minister... sem na vaši strani! Vsem kolegicam vas bom priporočala. Gospod Kralj, srečni ste lahko, da imate takšnega moralnega sina. Grem si umiti roke.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: **odide desno v kopalnico.**

Ko zapre kopalnična vrata za sabo, jo vidimo, kako si umiva roke.

Tretji prizor

GOSPOD KRALJ (jezno): Včeraj si bil tu!

RUDI (ironično): Očka, me res nisi nič vesel?

GOSPOD KRALJ: Predvidevam, da nisi prišel zato, da bi do konca odigrala partijo šaha.

RUDI: Danes nimam časa. Bova drugič.

GOSPOD KRALJ: **se zagleda v razpostavljene šahovske figure.**

GOSPOD KRALJ: Se bojiš, kaj? Še tri poteze, pa bi ti dal *šah mat*. Krasen *šah mat* s kraljico in dvema trdnjavama.

RUDI: Očka, vedno me posiljuješ s tem butastim šahom...

GOSPOD KRALJ: V njem je skrita vsa skrivnost.

RUDI: Česa?

GOSPOD KRALJ: Življenja.

RUDI: Očka, razumi, zmagali smo na volitvah, minister sem, zdaj nas ne zanima več življenje.

GOSPOD KRALJ: Zakaj si pa potem prišel? (ironično) Si včeraj mogoče kaj pozabil?

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

RUDI: Ne. Bi kaj moral?

GOSPOD KRALJ: Gledal sem te po televiziji. Na tisti okrogli mizi...

RUDI (plane) : In? Kakšen sem bil? Sem bil prepričljiv? Pa frizura? Se je opazilo, da sem bil na ondulaciji? In obleka? Kako mi je pasala?

V kopalnici medicinska sestra Marta v kozarcu ob umivalniku nekaj odkrije.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Grozno!

V sobi oče in sin nadaljujeta pogovor.

GOSPOD KRALJ: Grozno!

RUDI: Kako? Versacijeva je.

GOSPOD KRALJ: Pasala ti je, kot kravi sedlo.

V kopalnici sestra Marta potegne iz kozarca zobno protezo.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Jasno!

RUDI: Jasno, da ti ni bila všeč! Nikoli ti nič, kar je v zvezi z mano, ni všeč.

GOSPOD KRALJ: Všeč mi je bilo, ko si se ukvarjal s tistim tvojim kioskom.

RUDI: To je bilo takrat, ko so me politično zatirali in nisem mogel početi nič drugega.

GOSPOD KRALJ: Padel si na maturi. Trikrat.

RUDI: Tudi za to je kriva politika. Takšne, kot sem jaz, so pač držali stran. Hvala bogu, da je njihovo desetletje minilo!

GOSPOD KRALJ: Kiosk s *hot dogom*! Vročimi hrenovkami... To ti je pasalo! Hitra prehrana! To je nekaj v tvojem stilu. Ne pa ministrstvo za delo, družino in moralno prenavo.

RUDI: (užaljeno) Nič, kar sem v življenju poskušal narediti, ti ni bilo všeč.

GOSPOD KRALJ: Hrenovke ob dveh ponoči, z gorčico, majonezo in ajvarjem, so mi bile blazno všeč. Rekel sem si, *no, fant se je končno le našel*. Se pa nekako ne morem sprizniti, da se moj sin, ki je znal skuhati res dobre hrenovke, čez noč spozna tudi na *moralno prenavo naroda*. Ta prehod od hrenovk na moralo, mi nekako ne gre.

Četrty prizor

Iz kopalnice se vrne sestra Marta. V rokah zmagoslavno drži zobalo gospoda Kralja.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Pa sem našla!

RUDI: Naš stari vedno nekam založi svoj *gepist*.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: (užaljeno) O, to pa ne! Gepist pa ne! In tudi proteza ne! (ponosno) To je *umetno zobalo*! Kajne, gospod Kralj?

GOSPOD KRALJ: Točno tako, gospodična Marta.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Vaš oče je bil vse življenje zgleden slavist, zato temu rečemo lepo po slovensko: *umetno zobalo* gospoda Kralja! Tako kot vi na ministrstvu skrbite za moralno prenavo naroda, tako vaš oče skrbi za lep slovenski jezik!

GOSPOD KRALJ: O, gospodična, kaj bi dal, da bi imel takšno učenko!

MEDICINSKA SESTRA MARTA: (ponosno) Brez skrbi, da bi bili zadovoljni z mano. Vedno sem imela lepo pisavo in zelo dobro sem pisala spise. No, tako! V kopalnici ste ga imeli namočenega v kozarcu! Jaz sem ga pa vsepovsod iskala.

Sestra Marta zašklepeta z umetnim zobalom kot s kastanjetami.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Takoj vam ga bom dala not. Alo! Odprite usta.

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

GOSPOD KRALJ: Ne maram ga. Tišči me.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Umetna zobala na začetku vedno malo tiščijo.

Navaditi se ga morate.

GOSPOD KRALJ: Stara proteza mi je čisto prav.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Ne, pa vam ni! Šklopota. Prevelika vam je. Tole novo *zobalo* pa je kot ulito!

RUDI: Očka, ubogaj gospodično Marto, ona se spozna na zobala.

Gospod Kralj jezno vzame protezo in jo položi na mizico predse.

GOSPOD KRALJ: Kot ti na moralno prenovo.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: (navdušeno) Joj, gospod Rudi... mislim, minister Rudi... Gledala sem vas na televiziji!

RUDI: (plane) In? Kakšen sem bil? Sem bil prepričljiv? Pa frizura? Se je opazilo, da sem bil na ondulaciji? In obleka? Kako mi je pasala?

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Vse je bilo super, najbolj pa mi je bil všeč vaš govor.

RUDI: Res? Očka, si slišal!

GOSPOD KRALJ: Dokler ni iz hrenovk prešel na poštenje, zvestobo in moralno prenovo.

RUDI: O hrenovkah sploh nisem govoril.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Res ni. Sem zelo pozorno poslušala. Da niste slučajno zamešali s kakšno drugo oddajo, gospod Kralj?

RUDI: Niti z besedico nisem omenil hrenovke.

GOSPOD KRALJ: Pa bi moral. Na to se spoznaš.

RUDI: (sestri Marti) Očka mi kar naprej očita moj kiosk s *hot dogom*.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Gospod Kralj... Danes vaš Rudi ni več *Hot dog Rudi* (se obrne k Rudiju), saj se je vaš kiosk tako imenoval...?

RUDI: *Hot dog Rudi*. Ja.

GOSPOD KRALJ: Še zdaj se spomnim plakatov z reklamnim sloganom. *Klobaso v štručki vam nudi Hot dog Rudi!* Ha, ha! Zelo duhovito!

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Kar je bilo, je bilo. Lahko ste ponosni. Danes je vaš sin napredoval v *ministra Rudija* in se ukvarja z moralno prenovo.

GOSPOD KRALJ: (ironično) Mogoče se pa motim. Hrenovke najbrž res niso daleč od moralne prenove.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: No, vidite, gospod Konrad! Vsako delo, če je pošteno, je spoštovanja vredno.

GOSPOD KRALJ: To se pa motite, moj sin je zdaj politik, politiki pa nimajo nič skupnega s poštenjem.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Gospod Kralj, najbolje bo, da se držite svoje šahovske mizice. Ni treba, da ste hudobni.

RUDI: Gospodična, vi ste moj zaveznik! Vas lahko povabim na kosilo...? Recimo v torek...? Mislim, da sem v torek še prost.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Joj, gospod Rudi... Z veseljem... Ampak ob torkih sem tako zasedena s svojimi varovanci... Lahko v petek?

RUDI: To pa ne morem. Ob ponedeljkih, sredah in petkih sem pa jaz zaseden.

GOSPOD KRALJ: To pa res, ja.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Kaj kar naprej nergate, gospod Kralj. Bodite veseli, da imate tako dobrega sina, ki vas obiskuje kar trikrat na teden.

RUDI: Zdaj ga bom hodil obiskovat še ob četrkih.

GOSPOD KRALJ: A nimaš pametnejšega dela?

RUDI: Kaj morem, če te pa pogrešam.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: (ganjena) Kako ganljivo! Kot v nadaljevanke. Oče, sin, ljubezen, predanost... Gospod Rudi... zadnjič na televiziji, ste pa tisto o družini in zvestobi, ki je...

RUDI: (jo takoj in z veseljem dopolni) ... temelj mentalne higijene vsakega naroda...

MEDICINSKA SESTRA MARTA: To ste tako krasno povedali! In tudi vaš poziv k veri, pa ne kakršnikoli, temveč...

RUDI: (jo takoj in z veseljem dopolni) ... veri, ki izhaja iz krščanske tradicije in znotraj sebe goji vzajemno spoštovanje in zvestobo med možem in ženo, samo iz takšne vere lahko vznikne prava in temeljita moralna prenova naroda...

GOSPOD KRALJ: (zavije z očmi) O, bog, zakaj me tako kaznuješ!

Medicinska sestra Marta navdušeno zaploska.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Gospod Rudi... mislim, minister Rudi... Vi ne veste, kako sem ponosna na vas. Vsem bom povedala, kakšen pošten človek ste.

Medicinska sestra stopi čisto blizu Rudija in se mu globoko in ganjeno zazre v oči.

MEDICINSKA SESTRA MARTA: Minister Rudi... Jaz vam verjamem.

Potem se obrne na petah in odide. Na vratih obstoji, se še enkrat se ozre k očetu in sinu, si obriše solzo z lica in odide.

Peti prizor

GOSPOD KRALJ: Marta je živ dokaz, kako televizijske nadaljevanke slabo vplivajo na razvoj velikih možgan.

RUDI: (hlastno)

Očka, poslušaj, nujno rabim...

GOSPOD KRALJ:

Saj sem vedel.

RUDI:

Kaj si vedel?

GOSPOD KRALJ:

Da nisi prišel na partijo šaha.

RUDI:

Očka, od zdaj naprej bom prihajal tudi ob četrtnih.

GOSPOD KRALJ:

In petkih?

RUDI:

Ob petkih pridem, kot ponavadi, z Gabi.

GOSPOD KRALJ:

Dobro veš, da mi tvoja žena ni bila nikoli všeč. In zdaj boš prihajal še ob četrtnih! A

Julija ne more ob sredah?

RUDI:

Seveda lahko. Sreda za Julijo ni problem.

GOSPOD KRALJ:

Se pravi, da Bernarda ne more ob ponedeljkih.

RUDI:

Bernarda ostane ob ponedeljkih, tako kot do sedaj.

GOSPOD KRALJ: **obmolči. Potem se z grozo v očeh zazre v sina.**

GOSPOD KRALJ

Ne mi rečt, da...

RUDI:

Prav si uganil.

GOSPOD KRALJ: (ponori)

A se nisi mogel zadržat? Pa kaj je to s tabo! Obnašaš se kot zasvojenec! Imeti odprto fronto na treh koncih hkrati, tega ne zmorejo niti najboljši šahovski mojstri!

RUDI:

Saj ne bo dolgo trajalo. Enkrat ali dvakrat.

GOSPOD KRALJ:

Tudi za ponedeljkovo Bernardo si rekel, da bo samo enkrat ali dvakrat, pa traja že dve leti. Za sredino Julijo si pa sploh trdil, da boš z njo samo intelektualno komuniciral. In tako komunicirata že pol leta. In to vsako sredo v moji spalnici.

RUDI:

Očak moj!

GOSPOD KRALJ:

(se pači) Očka moj!! (jezno) Jaz ne padam več na te finte, *(se pači) sine moj!*

RUDI:

Kaj pa, če ti povem, da je z Julijo konec.

GOSPOD KRALJ:

Sredino Julijo?

RUDI:

Ja. Končala sva.

GOSPOD KRALJ:

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Kdaj?

RUDI:

Danes sem ji povedal.

GOSPOD KRALJ:

In kaj je rekla?

RUDI:

Nič.

GOSPOD KRALJ:

Kako nič. Glede na to, da trenira karate, zgledaš še kar v redu.

RUDI:

Na telefonski tajnici sem ji pustil sporočilo.

GOSPOD KRALJ:

Dobra strategija. In te je že poklicala?

RUDI:

Ne vem.

GOSPOD KRALJ:

Kako ne veš?

RUDI:

Izklopil sem telefon.

GOSPOD KRALJ:

Pogumno. Ni kaj! Vidim, da si se zelo hitro začel obnašat kot politiki. Najprej zakuhajo godljo, potem pa odklopijo telefon.

RUDI:

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

No, kaj praviš?

GOSPOD KRALJ:

In zakaj tvoja *ta nova* ne more v sredo in zamenja odpuščeno sredino Julijo.

RUDI:

Ne vem. Pač ne more. Ima predavanja.

GOSPOD KRALJ:

Predavanja? A zdaj si se lotil pa še otrok!

RUDI:

Kakšnih otrok! Ona me je zapeljala. Branil sem se! Pa je bila tako vztrajna.

GOSPOD KRALJ:

Zakaj pa je ne pelješ v kakšen hotel, tako kot vsi normalni moški, ki varajo svoje žene in ljubice.

RUDI: (ogorčeno)

V hotel, a si znorel! Saj ni nobena kurba! Poštena študentka politologije je.

GOSPOD KRALJ:

A takšne tudi obstajajo?

RUDI: (samovšečno)

Poleg tega me zdaj vsi poznajo, saj veš, zdaj sem pomembna javna oseba. Kaj bi si mislili moji volivci, če bi zvedeli, da hodim v hotele.

GOSPOD KRALJ:

Mislili bi si, da varaš svojo ženo in obe ljubici.

RUDI:

Očka moj, kaj pa govoriš! Gabi nisem nikoli prevaral. Nikoli! Kot predstavnik naroda pač moram imeti dober *stik* z bazo, z volivci.

GOSPOD KRALJ:

Posebno še z volivkami.

RUDI: (zelo samovšečno)

Kaj morem, če pa me volijo predvsem ženske.

GOSPOD KRALJ:

Veš kaj, dragi moj minister za delo, družino in moralno prenovo, jaz se ne grem več.

Rad bi pogledal še kakšen tv dnevnik, odigral še kakšno partijo šaha in v miru umrl.

RUDI:

Kaj pa če ti povem, da bom pustil tudi ponedeljkovo Bernardo?

GOSPOD KRALJ:

Res?

RUDI:

Hoče, da se poročiva.

GOSPOD KRALJ:

Zanimivo. Kaj pa o tem misli tvoja žena Gabi?

RUDI:

Ona o vsem tem seveda nima pojma. Sicer pa prideva jutri in jo lahko vprašaš?

GOSPOD KRALJ:

Prav. Bom.

RUDI: (plane)

A si nor!

GOSPOD KRALJ:

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Tako zelo pa spet ne. Čeprav te opozarjam, ženske marsikaj vejo, tudi kadar nič ne vejo.

RUDI:

Gabi že ni takšna. Ona je preprosta žena. Konvencionalna. Poleg tega je zdaj ministrova soproga. In to ji je zelo všeč. Si je že dala delati vizitke: *gospa ministrica*.

No, jo lahko pripeljem?

GOSPOD KRALJ:

Koga?

RUDI:

Ta novo. Ta mlado. Boš videl, všeč ti bo.

GOSPOD KRALJ: **okleva.**

GOSPOD KRALJ:

Če se boš res razšel s ponedeljkovo Bernardo...

RUDI:

Bom.

GOSPOD KRALJ:

In če si res pustil sredino Julijo...

RUDI:

Je že preteklost.

GOSPOD KRALJ:

In če ne boš ob petkih sem več vodil svoje Gabi...

RUDI:

Pa saj ji tudi ti nisi všeč. Pravi, da si tečen kot ponošen goizar.

GOSPOD KRALJ:

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Hvala. Tudi ona že dolgo ni več Armanijev salonar... No, potem bi se lahko zmenila...

Sin Rudi *kušne* očeta na plešo in odhiti skozi vrata. Oče Kralj pa seveda še vedno misli, da je njegov sin za njegovim hrbtom, zato nadaljuje...

GOSPOD KRALJ:

... vendar! Želim, da ta tvoja *ta nova, ta mlada*, gostuje v moji spalnici samo dvakrat, in sicer: danes in nikoli več. Poleg tega si želim, da te ne bi videl kar nekaj časa. To je sicer noro, da si oče to želi za svojega sina edinca, ampak, glede na to, da te imam vsak drugi dan v svoji postelji, in to dobesedno, mi tega ne bo nihče zameril. Najina ne odigrana partija šaha, bo pač počakala...

Šesti prizor

RUDI: pripelje v sobo mlado punco. Medtem ko oče Kralj še naprej govori, ker misli, da sin stoji za njegov hrbtom, mu sin prepelje za hrbet mlado, na kratko ostrижeno, zelo sramežljivo politologinjo.

GOSPOD KRALJ:

Pravzaprav si želim, da me prideš obiskat takrat, ko boš spet imel kiosk *Hot dog Rudi*. S takšnim sinom sem bil zelo zadovoljen.

RUDI: in mlada punca stojita za njegovim hrbtom.

GOSPOD KRALJ:

No, zdaj pa veselo na delo! Rjuh še od sredine Julije nisem zamenjal, pa saj te ne bo motilo, če bosta kar tam...

GOSPOD KRALJ: se ozre in zagleda mlado dekle.

GOSPOD KRALJ: (v zadregi)

... te ne bo morilo, če bosta kar tam... kar tam... komunicirala... ali kar koli že pač bosta... Dober dan...

RUDI:

Očka, to je moja prijateljica...

GOSPOD KRALJ:

Ne mi zamerit, gospodična, star sem, pa kar nekaj blebetam... Ponavljam zgodbo iz nadaljevanke... vsak hip bo na sporedu... nadaljevanke mislim... španska, in tam so imeli žehto... pranje... ob sredah... Julija je perica in ženske perejo in se pogovarjajo... in tako...

NEVENKA:

Dober dan.

GOSPOD KRALJ:

Mislite, da je res dober?

NEVENKA: (zmedena)

E, eee... Ne vem.

RUDI:

Vidva se kar lepo seznanita, jaz pa ... Se takoj vrnem... Grem... Zamenjat...

RUDI: pokaže na spalnico in odhiti.

Sedmi prizor

Vidimo Rudija, ki vstopi v spalnico in se loti menjavanja posteljnine. Staro posteljnino vrže v omaro in začne pripravljati svežo posteljo. Medtem pa se gospod Kralj in Nevenka poskušata pogovarjati. Nevenka je zmedena. Zelo ji je nerodno.

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

GOSPOD KRALJ:

Kako ste kaj?

NEVENKA:

E, eeee... Ne vem.

GOSPOD KRALJ:

Boste dolgo ostali?

NEVENKA:

To pa... Ne vem.

GOSPOD KRALJ:

Kot poznam svojega sina, bo kar hitro... He, he... A že dolgo poznate mojega sina?

NEVENKA:

Pravzaprav.... Ne vem.

GOSPOD KRALJ:

Kako ne veste?

NEVENKA:

Jaz ga poznam... S televizije...

GOSPOD KRALJ:

Torej ga ne poznate dolgo.

NEVENKA:

O, ja! Kaj vem... Pravzaprav: ne vem.

GOSPOD KRALJ:

Dajte mi povedat: kaj pa sploh veste?

NEVENKA:

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Ne vem.

GOSPOD KRALJ

Potem mi pa povejte vsaj to, kako vam je ime?

NEVENKA:

Nevenka.

GOSPOD KRALJ:

Se mi je zdelo.

Osmi prizor

Rudi je preoblekel posteljo in se je zdaj zadovoljno vrnil v dnevno sobo.

RUDI:

No, sta se prijetno pogovarjala?

GOSPOD KRALJ:

Ne vem.

RUDI: (Nevenki)

Saj ti ni težil s kakšnimi neumnimi vprašanji?

NEVENKA:

Ne vem.

RUDI:

No... Jaz sem pripravljen... Hočem reči... Vse je pripravljeno... Mislim... (Nevenki) A bi kaj spila? Ti lahko s čim postrežem?

NEVENKA:

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Ne vem.

RUDI:

Tudi prav. Potem pa... dragi očka... midva z Nevenko... bi kar šla....

GOSPOD KRALJ:

Res? Krasno!

RUDI:

Mislím, v sobo...

NEVENKA:

Meni je pa tu kar všeč.

Nevenka se usede poleg očeta Kralja, pa jo Rudi v hipu zagradi in dvigne...

RUDI:

Ne, pa ti ni. Hočem reči... Spalnica je mnogo bolj udobna. Saj se strinjaš?

NEVENKA:

Ne vem.

RUDI:

Seveda veš. Poleg tega je moj očka utrujen... (očetu) A ne da si?

GOSPOD KRALJ:

Ja, zelo zelo utrujen. Še od včeraj.

Oče Kralj iz lične škatlice vzame čepke za ušesa in si jih začne vtikati v ušesa.

NEVENKA:

Jaz pa bi mogoče le...

RUDI: (jo prekine)

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Nič mogoče. Prav gotovo boš zadovoljna z najinim pogovorom. Zanimajo me tvoja stališča glede mojega ministrstva. Vse ti bom na dolgo razložil...

GOSPOD KRALJ: **s čepki v ušesi.**

GOSPOD KRALJ:

Nič ne bom slišal. Vam garantiram, gospodična, lahko boste zelo glasno komunicirala.

RUDI:

Zdaj pa že pretiravaš!

GOSPOD KRALJ:

Se ti zdi? Kaj pa policija, ki so jo v ponedeljek poklicali sosedje, ker so bili prepričani, da pri meni nekoga grdo močijo.

RUDI:

No, no, no!

GOSPOD KRALJ:

V sredo so prišli pa gasilci, poklicali so jih, ker so bili prepričani, da se je neka uboga mačka zataknila v kakšni cevi in ne more ven, pa zato tako milo javka...

NEVENKA:

Kaj?

RUDI:

Nič, nič, moj očka ima zelo neprijetne sosede.

Oče Kralj si popravi zamaške v ušesih in se zazre v šahovnico pred sabo.

GOSPOD KRALJ:

Me prav nič ne zanima, kako se bo danes slišalo?

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

NEVENKA: (ne razume, vendar se ji zdi malo čudno)

Prosim?

RUDI: (ji zaupno šepeta)

Ne oziraj se na očka. Star je in saj veš... občasna demenca... Meša stvari...

Španske nadaljevanke in pravo življenje... Zanj je to eno in isto...

NEVENKA:

Aja?

RUDI:

No, greva, greva...

Jo vleče proti spalnici.

RUDI:

Ti bom pokazal svoj koncept...

NEVENKA: (očku Kralju)

Joj, ubogi revež!

Jo zvleče v spalnico.

Deveti prizor

GOSPOD KRALJ (sam, s čepki v ušesih)

... policija in gasilci so bili kar v redu. Policajem sem brez problema razložil, da imam na obisku sinovo prijateljico, ponedeljkovo Bernardo, ki je doživela božjastni napad in da se zdaj že bolje počuti. Gasilcem sem pa za sredino Julijo rekel, da je igralka in da

vadi svojo novo vlogo v neki slovenski drami. *Hvala bogu*, je rekel poveljnik gasilcev, *samo, da se ni mačka kam zagozdila.*

V spalnici pa Rudi *posadi* Nevenko na posteljo in sede tik ob njej.

RUDI:

Nevenka, ti si tako... tako... tako... utrujena! A ne bi malo legla?

NEVENKA:

Ne vem.

RUDI:

Pa jaz vem. Utrujena si. Jaz pa tudi. Vsi ti sestanki, pa odgovornost. Kaj, ko bi legla?

Skupaj?

NEVENKA: (nenadoma)

A si poročen?

RUDI: (brez pomišljanja)

Ne.

NEVENKA:

O, še sreča. S poročenimi ne bom nikoli več.

RUDI: **se začne *neopazno* ukvarjati z zadrgo na hrbtu njene obleke.**

Oče Kralj, s čepki v ušesih *komunicira s šahovskimi figurami* pred sabo.

GOSPOD KRALJ:

Ja, ja, policaji in gasilci so vse razumeli, ampak Gabi... Z Gabi je pa bil problem! Ko je našla modrček od ponedeljkove Bernarde... Se mi je zdelo, da je posumila, da jo Rudi vara, ampak sem jo vseeno prepričal, da je modrček moj...

V spalnici.

NEVENKA:

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

... Jože mi je šele po petih mesecih povedal, da je poročen...

RUDI: ji odpne zadrgo in ji sleče obleko.

GOSPOD KRALJ: (sam, s čepki v ušesih)

...najprej mi ni verjela, potem pa je, kot naročena prišla sestra Marta in nekako sem namignil, da je Marta moja ljubica in da je modrček njen... In Gabi je verjela! Nisem mogel verjet! Res pa je, da žene zelo rade verjamejo, da jih njihovi možje nikoli ne varajo...

V spalnici Rudi položi Nevenko na posteljo... Tudi on se slači...

NEVENKA:

... Marjan, Ivan, Fredi, Bojan, Lojze, Aleš, Edvard, Gabriel, Štefan, Milan, Rudi, pa še en Marjan, Dušan, Aleksej, Slavica... vsi so bili poročeni, pa mi tega niso povedali...

RUDI: (ogorčeno)

Lažnivci!

RUDI: se nekako poskuša spraviti med njene noge...

NEVENKA: (nenadoma)

Žejna sem.

RUDI:

A prav zdaj?

NEVENKA:

Ja.

RUDI:

A ne bi malo kasneje?

NEVENKA:

Zdaj sem žejna.

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

RUDI:

Tvoja žeja, moj ukaz. Da ne boš rekla, da sem ti kaj odrekel...

RUDI: **nervozno odhiti iz spalnice...**

Deseti prizor

GOSPOD KRALJ (sam, s čepki v ušesih)

... Včasih se zdim sam sebi bedast, ker mu v vsem ustrezem, ampak moj edini sin je... Pa še pokojni ženi je podoben... (nostalgično) Joj, kakšne dobre hrenovke je znala skuhati!

Zdaj gospod Kralj zagleda sina Rudija, ki hiti preko dnevne sobe na desno, kjer je kuhinja. Gospod Kralj si iztakne ušesne čepke.

GOSPOD KRALJ:

A! Si že? To je bilo pa hitro.

RUDI:

Vaja dela mojstra, očka.

GOSPOD KRALJ:

Še malo pa te bom začel klicati: *Hitri Rudi*.

RUDI: **gre v kuhinjo. Vidimo ga, kako odpira hladilnik, išče kozarce...**

GOSPOD KRALJ:

Pravkar sem razmišljal, da ti pravzaprav v vsem preveč popuščam...

RUDI: **nataka pomarančni sok.**

RUDI: (v kuhinji)

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Kar priznaj, da bi umrl od dolgega časa, če ne bi bilo mojih obiskov.

GOSPOD KRALJ:

Saj ne rečem, tvoje punce so zelo... zelo zanimive... Ampak... Moraš me razumeti, da sem star...

RUDI: **se vrne s kozarcem pomarančnega soka.**

RUDI:

Tako hudo star pa spet nisi.

GOSPOD KRALJ:

Rad bi v miru pogledal kakšno neumno nadaljevanko, prebral kakšno knjigo...

RUDI:

Kdo te pa moti!

GOSPOD KRALJ:

Ti! Ob ponedeljkih, sredah in petkih me obiskuješ in zdaj boš tu še ob četrtnih. V soboto sem tako utrujen, kot da sem ves teden garal v železarni, tako da soboto prespim kot ubit. V nedeljo sem pa nervozen, ker vem, da je naslednji dan ponedeljek in da je na vrsti ponedeljkova Bernarda, ki kriči tako, kot da bi jo iz kože devali...

RUDI:

Očka, obljubil sem ti, da ju bom dal na čevelj. Obe! Grem zdaj opraviti svoje.

GOSPOD KRALJ:

A še enkrat?

RUDI: **gre v spalnico.**

GOSPOD KRALJ: (zase)

O, bog! Jaz nisem bil tak. Pokojna žena tudi ne. Po kom se je vrgel ta otrok!

RUDI: **v spalnici.**

RUDI:

Izvoli! Pomarančni sok!

NEVENKA: (krikne, kot da ji je ponudil kačo)

Neeee!

RUDI: (se prestraši, tudi krikne)

Kaaa!

V dnevni sobi se gospod Kralj prestraši in to tako zelo, da mu ušesni čepki padejo na tla...

GOSPOD KRALJ:

No, se je že začelo!

V spalnici.

NEVENKA:

Alergična sem na pomarančni sok. Dobim spuščaje.

RUDI:

Ojej.

NEVENKA:

Takšne podolgovate.

RUDI

Ojej! Ojej!

NEVENKA:

In zelene.

RUDI:

Ojej!!! Ti grem po kozarec vode.

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

NEVENKA:

Zdaj pa nisem več žejna.

RUDI:

Tudi prav.

RUDI: **se počasi in nežno, kot pravi romantični ljubimec, *loti* Nevenke.**

V dnevni sobi gospod Kralj išče svoje čepke.

GOSPOD KRALJ:

Kam so padli moji čepki?

Enajsti prizor

Vrata v ozadju se odprejo. Vstopi *ponedeljkova Bernarda*. Energična punca. Tudi precej košata. Zelo je namrgodena in takoj vidimo, da je rahlo okajena. Počasi se primaje h gospodu Kralju.

Gospod Kralj je našel svoje ušesne čepke.

GOSPOD KRALJ

O! Tukaj so!

BERNARDA:

Dan.

GOSPOD KRALJ: se prestraši. Čepki mu spet zletijo iz rok in padejo nekam na tla pod mizico in trosed. Gospod Kralj nemočno gleda zdaj Bernardo zdaj proti vratom spalnice. V spalnici sin Rudi vedno bolj vroče izigrava ljubimca.

GOSPOD KRALJ: (nemočno)

Ojej! Pa saj danes ni ponedeljek!

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Bernarda se okajeno pozibava.

BERNARDA

Vrata so bila odprta. Pardon, če sem vas prestrašila...

GOSPOD KRALJ:

Malo si me pa res.

BERNARDA:

A ste presenečeni, ker me vidite?

GOSPOD KRALJ:

Lagal bi, če bi trdil nasprotno.

GOSPOD KRALJ: se nemirno preseda. Pogleduje proti spalnici in pod trosed in klubsko mizico...

BERNARDA:

Ste kaj izgubili?

GOSPOD KRALJ:

Ja. Čepke za ušesa...

BERNARDA:

Zakaj pa to?

GOSPOD KRALJ:

Da ne slišim. (zase) Moj bog, najraje tudi videl ne bi.

BERNARDA:

Ste sami?

GOSPOD KRALJ: (zmeden)

Kako mislite? Teoretično ali praktično?

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

BERNARDA:

Mislím... A je Rudi tu?

GOSPOD KRALJ:

Ja... to je pa zelo delikatno vprašanje... Mislím, da je ta hip precej zaposlen...

Ukvarja se z bazo... svojo... volilno... Svoji volilni bazi kaže koncept.

V spalnici je Rudi pravkar slekel hlače in zdaj stoji pred posteljo v samih spodnjicah.

BERNARDA: (ga prekine)

Sicer me pa Rudi ne zanima. K vam sem prišla.

GOSPOD KRALJ:

K meni?

BERNARDA:

Po nasvet.

GOSPOD KRALJ:

Ne vem, če sem v stanju...

BERNARDA:

Jaz sem tudi v stanju... Pa čisto čisto miceno sem pijana. A vas to moti?

GOSPOD KRALJ:

To ni najhujše stanje. (nemočno) Joj, kje so moji čepki...

GOSPOD KRALJ: **v svojem trosedu išče čepke...**

BERNARDA:

Čakajte, vam bom jaz...

Bernarda se spusti na vse štiri in začne iskati čepke...

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

BERNARDA:

Dajte noge narazen. Mogoče so tu...

Gospod Kralj jo uboga: Med tem ko Bernarda išče čepke pod klubske mizice in trosedom, se gospod Kralj nervozno ozira proti vratom spalnice...

V spalnici se Rudi že skoraj spravi k mesnim užitkom, ko iznenada...

NEVENKA:

Mene lulat.

RUDI:

A prav zdaj?

NEVENKA:

Ja.

RUDI:

A ne bi malo kasneje?

NEVENKA:

Zdaj me lulat.

RUDI:

Izvoli! Da ne boš rekla, da sem ti kaj odrekel...

Nevenka se skobaca izpod Rudija...

BERNARDA:

Evo! Čepki!

Bernarda se dvigne in nekaj pomoli gospodu Kralju...

GOSPOD KRALJ:

Ne. To je fižolček. Včeraj sem imel za večerjo fižolovo solato.

BERNARDA:

Ja? Tudi prav... A imate kaj pijače?

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

GOSPOD KRALJ:

V kuhinji. V hladilniku.

Bernarda se obrne in se odmaje proti kuhinji. Ko zagrabi kljuko, se obrne k gospodu Kralju.

BERNARDA:

Prec pridem

GOSPOD KRALJ:

Nikar ne hiti.

V spalnici se Nevenka odpravi proti vratom. Ko zagrabi kljuko, se obrne k Rudiju.

NEVENKA:

Prec pridem.

RUDI:)strastno)

Pohiti, mudi se!

Obe hkrati odpreta vrata. Nevenka vstopi v sobo, Bernarda iz sobe odide v kuhinjo. Seveda se ne opazita.

Dvanajsti prizor

GOSPOD KRALJ: **ne more zaprti ust, ko zagleda Nevenko v spodnjem perilu...**

V kuhinji pa Bernarda odpira hladilnik...

NEVENKA:

Oprostite. Mene lulat.

Gospod Kralj plane pokonci...

GOSPOD KRALJ: (zmeden pogleduje h kuhinjskim vratom)

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Kako...? Kako...

NEVENKA:

Kje?

GOSPOD KRALJ:

Kaj?

NEVENKA:

Stranišče.

GOSPOD KRALJ:

Tam!

Pokaže na drugo stran sobe... Nevenka zakorači proti kuhinjskim vratom. V kuhinji si Bernarda nataka viski.

GOSPOD KRALJ:

Neeee! Ne tja!

GOSPOD KRALJ: Nevenko zagrabi za ramena in jo potisne proti straniščnim vratom.

GOSPOD KRALJ:

Tu! Tu not!

GOSPOD KRALJ: zapre vrata za Nevenko, istočasno iz kuhinje pride Bernarda s kozarcem viskija v roki. Gospod Kralj z roko na kljuki straniščnih vrat.

BERNARDA:

K vam sem prišla po nasvet...

GOSPOD KRALJ:

Sem skočil na... na stranišče...

Na stranišču se Nevenka usede na školjko.

V spalnici pa se Rudi pripravlja na Nevenkino vrnitev. Napenja mišice, naredi nekaj kondicijskih sklec in počepov z odročenjem itd.

V dnevni sobi.

BERNARDA

Vi ste človek zaupanja.

GOSPOD KRALJ: (zmedeno)

Ja, ja...

BERNARDA:

Poleg tega ste oče...

Bernarda spije viski na dušek.

BERNARDA:

... mojega... mojega Rudija. (odločno) In zato vas prosim za roko.

GOSPOD KRALJ: (hitro, refleksno)

Hvala. Sem že oddan.

BERNARDA:

Ne vas! Vašega sina bi rada! Vas pa samo sprašujem, če mi ga daste...

GOSPOD KRALJ:

Ne vem... A se vam ne zdi, da ste malo obrnili vse skupaj. V navadi je, da moški zaprosi za roko dekletovega očeta...

BERNARDA: (ga prekine)

Rudi je rekel, da se poroči z mano, samo če vas zaprosim... Saj se je meni tudi zdelo čudno, pa je rekel, da ste prisegli pokojni ženi, njegovi mami, da boste vi in *samo vi* dovolili njegovo poroko...

Bernarda pogleda v kozarec.

GOSPOD KRALJ:

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

A, tako je rekel?

BERNARDA:

Je pa še rekel, da je to pri vas takšna družinska tradicija... Da ste po mamini strani Druidi iz Aljaske, takorekoč Eskimi, in da je tam to takšna folklorna tradicija.

V stranišču Nevenka potegne vodo.

BERNARDA:

No, kaj mislite?

GOSPOD KRALJ: (na glas, da bi preglasil šum iz stranišča)

Mislím... mislím... da morate, preden vam odgovorím, nujno spiti še en viski.

BERNARDA:

Imate prav. Grem natočit.

Bernarda gre v kuhinjo, istočasno se Nevenka vrne iz stranišča.

NEVENKA: (dobre volje)

Sem že odtočila.

GOSPOD KRALJ: **plane k njej.**

GOSPOD KRALJ:

Gospodična, nujno se morate obleči.

NEVENKA:

Joj, oprostite, ker sem tako domača... Takoj bom šla nazaj k Rudiju...

V kuhinji si Bernarda nataka viski.

GOSPOD KRALJ: (ne ve, kako bi ji razložil)

Veste... veste... stvar se je zakomplicirala...Veste, moj sin, Rudi... On ni... Nima veliko prostega časa, kot si to mogoče vi predstavljate, zelo je zaseden in ne samo ob četrtkih...

NEVENKA: (plane)

Kaj? A je poročen?

GOSPOD KRALJ:

Veliko huje.

NEVENKA:

Kaj to pomeni? Je ali ni?

GOSPOD KRALJ:

Ne vem. Nevenka, res ne vem!

NEVENKA:

Kako ne veste?! Njegov oče ste!

GOSPOD KRALJ:

Ne bom rekel, da je in ne bom rekel, da ni... Bom kar tiho. (zase) Joj, kje so moji čepki.

NEVENKA: (ji je jasno)

Saj sem vedela! (skoraj zajoka) Jaz sem mu pa že skoraj dala.

GOSPOD KRALJ:

Krasno! Potem ne bo treba vzeti nazaj.

Nevenka se ježno obrne in odide v spalnico. Iz kuhinje se vrne Bernarda z novim, polnim kozarcem. Seveda se ne vidita.

BERNARDA:

Kje sva že ostala? Aja! Prosila sem vas za roko...

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

GOSPOD KRALJ: (mehanično)

Hvala. Sem že oddan.

V spalnici.

NEVENKA: (ogorčeno)

Poročen si!

Nevenka se začne oblačiti. Rudi presenečen.

V dnevni sobi.

BERNARDA:

A niste vdovec? Rudi mi je rekel, da ste vdovec.

GOSPOD KRALJ: (ogorčeno)

A se vdovci mogoče ne bi smeli še enkrat poročiti?!

BERNARDA:

Jasno. Zakaj pa ne. Saj ste še kar... še kar... živi.

GOSPOD KRALJ:

No, in zato bi te prosil, da odideš... Moja nevesta bo vsak hip prišla na obisk.

Bernarda spijski viski.

V spalnici. Nevenka se oblači.

RUDI: (ogorčen)

Poročen? Jaz? Kdo te je pa tako grdo nalagal! Ljudje so pa res pokvarjeni!

NEVENKA:

Tvoj oče mi je povedal.

V dnevni sobi.

Bernarda sede na rob stola.

BERNARDA:

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Prav. Ampak, preden pa grem, bi rada, da mi date Rudija...

GOSPOD KRALJ:

Veš kaj, prekinjam Eskimsko tradicijo, kar njega vprašaj, če te hoče! Zdaj pa pojdi, lepo te prosim!

BERNARDA: (se zamisli)

Pa saj nisem prepričana, če ga res hočem... Mogoče mi zvoni samo ura...

GOSPOD KRALJ: (takoj pograbi)

Ja. Zvoni. Pozno je. Domov bo treba.

BERNARDA:

Mislím... moja *biološka ura*. Pa si zato tako želim... Ampak... Rudi se kar naprej izmika... Imam občutek, da nekaj skriva.

GOSPOD KRALJ:

Ja. Občutkom je treba včasih prisluhniti.

Bernarda se zamisli in spet srkne svoj viski.

V spalnici. Nevenka je že skoraj oblečena.

RUDI:

Kako moreš verjeti mojemu očku! Saj sem ti povedal, da je star in da televizijske nadaljevanke zelo slabo vplivajo nanj. Prav vse pomeša. Zadnjič je na primer trdil, da je gospodar harema. Harema, si misliš! In to samo zato, ker je v neki španski nadaljevanke bila glavna junakinja ugrabljena in prodana v harem.

Nevenka se zamisli.

NEVENKA:

A potem nisi poročen?

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

RUDI:

Mrtev naj se ta hip zgrudim, če sem.

V dnevni sobi Bernarda vehementno nagne kozarec, da bi ga izpraznila na dušek, vendar zdrsne s stola in pade na tla. Gospod Kralj skoči k njej.

GOSPOD KRALJ:

Gospodična Bernarda, vam je slabo?

BERNARDA:

Kozarec je prazen.

GOSPOD KRALJ:

Malo preveč ste popili. Vam pokličem taksi. Dajte, ga bova zunaj na vrtu počakala.

Bernarda se spravi na vse štiri.

V spalnici je Nevenkina jeza že popustila.

NEVENKA:

Ne vem... Naj ti verjamem? Tolikokrat sem bila zlorabljena, pa imam slabe izkušnje...

RUDI:

Nevenka! Poglej me...

RUDI: se ji približa, jo objame, globoko pogleda v oči, z rokama pa jo strastno zagradi za zadnjo plat...

RUDI:

Moje oči ne lažejo!

NEVENKA: (ganjeno)

Rudi! Ti si takšen pesnik!

Nevenka objame Rudija. Ponovno se prične ljubezenska uvertura.

V dnevni sobi. Bernarda na vseh štirih.

BERNARDA:

Evo! Našla sem! Čepki!

Gospodu Kralju pomoli droben predmet.

GOSPOD KRALJ:

Ne, to je radirka. Včeraj sem reševal križanko.

GOSPOD KRALJ: **gre hitro do vhodnih vrat in jih na stežaj odpre. Bernarda se nekako pobere.**

GOSPOD KRALJ: (skoraj moleduje)

Gospodična Bernarda, lepo prosim, greva na vrt, na svež zrak! Na klopci boste sedeli, jaz pa vam bom medtem poklical taksi.

BERNARDA:

Bruhala bom.

GOSPOD KRALJ: (uslužno)

Lahko. Ni problema. Boste na vrtu. To bo dobro gnojilo za travo.

BERNARDA: (vzklikne)

Stranišče!

Bernarda steče v stranišča.

GOSPOD KRALJ:

Gospodična...

V spalnici Rudi ponovno odpenja zadrgo na Nevenkini obleki. Zelo počasi, zelo galantno, zelo romantično...

V dnevni sobi.

GOSPOD KRALJ: (sam)

Poklical bom taksi.

GOSPOD KRALJ: **steče do troseda in po klubski mizici brska med časopisi, skodelicami za čaj in podobno drobnarijo...**

GOSPOD KRALJ:

Le kje imam telefon...

Trinajsti prizor

V okviru odprtih vhodnih vrat se pojavi Julija. Vitka in športna punca.

JULIJA:

Kje je?

GOSPOD KRALJ: (išče telefon)

Kje je... Le kje je...?

V stranišču Bernarda bruha. Potem objame školjko in počiva. V spalnici je Rudiju nekako uspelo odpreti zadrgo in Nevenki preko glave ponovno sleči obleko.

Julija se približa gospodu Kralju, ki je ne opazi, saj zelo intenzivno išče telefon.

GOSPOD KRALJ:

Tukaj nekje sem ga pustil.

Julija se skloni in v naslonjaču najde telefon. Potreplja gospoda Kralja po ramenu.

JULIJA:

Tu je.

GOSPOD KRALJ: **se obrne in vzame telefon.**

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

GOSPOD KRALJ:

Hvala, Julija.

JULIJA:

Prosim.

Šele zdaj mu je jasno, da je v sobi Julija... Tako je presenečen, da kar ne more zapreti ust.

GOSPOD KRALJ:

Julija...?! Pa saj danes ni sredo!

JULIJA: (jezna, da je kaj)

Kje je? Pravkar sem prišla s treninga in sem ravno prav ogreta.

GOSPOD KRALJ:

Kje... Kdo?

JULIJA:

Vaš sin. Rudi.

GOSPOD KRALJ:

Zakaj te pa to zanima?

JULIJA:

Ker mu bom razbila gobec.

GOSPOD KRALJ:

Aha!

JULIJA:

No, kje je?

V spalnici si Rudi sleče hlače...

GOSPOD KRALJ:

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Julija... Veš... Rudi je ta hip zelo zaposlen...

JULIJA:

To vem. Mi je povedal. Na ministrstvu ga izkoriščajo, zato je prost samo ob sredah.

GOSPOD KRALJ:

No... potem ti je jasno...

JULIJA: (ga prekine)

Veste, kaj mi je naredil, brez jajčnik...?

GOSPOD KRALJ:

Pojma nimam.

JULIJA:

Na telefonski tajnici mi je pustil sporočilo, da *najine srede do nadaljnjega odpadejo*.

Znogiral me je.

GOSPOD KRALJ:

O, to je pa hudo.

JULIJA:

Jaz sem mu pa dala vse!

GOSPOD KRALJ: (zase)

Sem slišal, ja.

V spalnici se Rudi skobaca k Nevenki. Nevenka razširi roke in noge in patetično vzklike...

NEVENKA:

Rudi! Vse ti dam! Kar hočeš!

RUDI:

Ne bom nikoli pozabil.

RUDI: se skloni nadnjo in jo poljubi.

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

V stranišču Bernarda objema školjko. V dnevni sobi pa Julija hodi gor in dol in benti...

JULIJA:

Kaj pomeni, da najine *srede do nadaljnjega odpadejo*? Samo to, da si je našel drugo.

GOSPOD KRALJ:

Kje pa! Kako lahko na kaj takšnega sploh pomisliš!

JULIJA:

Jaz pa sem zaradi njega prevarala mojega Konrada. Ubogi Konrad še zdaj misli, da sem mu zvesta. Definitivno mu bom razbila gobec! Ne Konradu. Rudiju!

GOSPOD KRALJ:

Sem razumel, ja..

V spalnici se Rudi pripravlja na *veliki finale*...

NEVENKA: (nenadoma)

Gumica.

RUDI: (strastno)

Ljubim te, moja *mala gumica*.

Nevenka ga odrine in sede na posteljo.

NEVENKA:

Hočem gumico!

V dnevni sobi poskuša gospod Kralj umiriti besno Julijo.

GOSPOD KRALJ

Julija, lepo te prosim, morala boš oditi... Pridi kdaj drugič na obisk...

JULIJA:

Počakala ga bom. Njegova tajnica je rekla, da je šel k vam.

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

V spalnici.

RUDI:

Zakaj pa *gumica*?! Saj ne bova igrala gumitvist.

NEVENKA:

Brez gumice ne bom.

RUDI:ju je jasno. Vstane in začne brskati po predalih nočne omarice.**V dnevni sobi.**

GOSPOD KRALJ: (zaupno)

Julija... Čakam obisk...

JULIJA:

Res? Koga pa?

V stranišču se Bernarda dvigne iznad školjke in potegne vodo.

GOSPOD KRALJ:

Pravzaprav je obisk že tu. V stranišče je šel.

JULIJA: (zaupno)

Ženska?

GOSPOD KRALJ: (prizna)

Ja.

JULIJA:

O, vi navihanec! Pa pri vaših letih!

GOSPOD KRALJ

Nikoli ne smemo opustiti upanja. Zato bi te prosil, Julija, če lahko... Jaz in moj obisk bi rada malo intimnosti, saj razumeš?

JULIJA:

Pa Rudi ve?

GOSPOD KRALJ:

Se bojim, da ne.

JULIJA: (navihano)

O! Bolj ste stari, bolj ste poredni! (zaupno) Pa še znate pazit? Dojenček v vaših letih bi bil pa preveč, kaj?

GOSPOD KRALJ: (tudi zaupno)

Uporabljam gumice.

V spalnici je Rudi obrnil okoli vse predale.

RUDI:

Zmanjkalo mi jih je. Niti enega kondoma ni več.

NEVENKA:

Potem pa ne bo nič.

Štirinajsti prizor

V dnevni sobi. Iz stranišča pride Bernarda. Gospod Kralj takoj plane k njej, jo objame okrog ramen in jo predstavi Juliji.

GOSPOD KRALJ (hitro)

To je ponedeljkova Bernarda... Mislim... Bernarda... V ponedeljek sem jo spoznal, kajne, Bernardi?

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

BERNARDA: Ja, ponedeljek je bil. (pokaže na spalnična vrata) Tam notri!

V spalnici.

RUDI:

Kaj pa, če bi brez?

NEVENKA:

Ni govora.

Nevenka se spet začne oblačiti. Rudi sedi kot kup nesreče na postelji in jo nemočno gleda.

V dnevni sobi Bernarda in Julija mislita druga o drugi, da je ena izmed njiju bodoča nevesta gospoda Kralja.

GOSPOD KRALJ (Bernardi) : Bernarda, dovoli, da ti predstavim Julijo. Ravno kar je prišla.

BERNARDA: (veselo)

O! To ste torej vi!?

JULIJA:

Pravkar sva se pogovarjala o vas. Čestitam!

BERNARDA:

Res? Zakaj pa?

GOSPOD KRALJ:

Zato, ker sem ji o tebi povedal same lepe reči.

BERNARDA (Juliji)

Tudi jaz vam čestitam, dobro ste izbrali.

JULIJA:

Prosim?

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

GOSPOD KRALJ:

Pravi, da si izbrala *dober trenutek* za obisk.

JULIJA:

Oh! Žal mi je. Nisem vedela, da boste tu. Pa sem kar udrla...

BERNARDA:

Nič hudega, to bo zdaj tako kmalu vaš dom.

JULIJA: (presenečena)

A potem veste zame in za...

GOSPOD KRALJ: (hitro vskoči)

Sem ji povedal. Bernardi vse zaupam. Kajne, Bernardica?

BERNARDA:

In jaz tudi njemu. Saj bova mogoče kmalu v sorodu, očka moj.

Bernarda se zamaje in nasloni na Kraljeve prsi.

GOSPOD KRALJ: se neumno zareži.

V spalnici se Rudi domisli...

RUDI:

Za vogalom je trafika. V hipu bom nazaj. Prav?

Nevenka, ki je že popolnoma oblečena, naveličano prikima in sede na posteljo. Rudi se začne oblačiti.

V dnevni sobi.

BERNARDA: (Juliji)

Tako rada bi vas bolje spoznala...

GOSPOD KRALJ: (hlastno)

Ni treba. Vse sem ti že povedal o njej.

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

BERNARDA: (Juliji)

Lahko bi mi kaj svetovali... Čutim, da sva si blizu... Toliko skupnega imava ...

Bernarda se zazre v gospoda Kralja.

GOSPOD KRALJ: (zase)

O, to pa res.

JULIJA: (navdušena)

Tudi mene bi veselilo. Če si lahko odtrgate malo časa...

BERNARDA:

Jasno, da si bom odtrgala...

GOSPOD KRALJ: (pomežikne Juliji)

Ne, Julija, pojdi, lepo prosim... Saj veš, jaz sem že zelo zelo nestrpen.

BERNARDA:

Eno kavico bi. Če se vam ne mudi.

JULIJA:

Jo bom jaz skuhala.

Julija se zasuče na petah in odhiti proti kuhinji. Gospod Kralj plane za njo.

GOSPOD KRALJ:

Julija, lepo te prosim...

Julija se na vratih obrne in gospoda Kralja zaupno sune pod rebra.

JULIJA:

Bravo! Zdaj razumem, zakaj si tako na trnih.

Julija se obrne in gre v kuhinjo, kjer se loti kuhanja kave. Gospod Kralj takoj steče nazaj k Bernardi, ki se maje sredi sobe.

V spalnici je Rudi že skoraj oblečen.

RUDI:

Takoj pridem nazaj!

V dnevni sobi.

GOSPOD KRALJ: (Bernardi)

Takoj moraš stran!

BERNARDA:

Jož, kako smo potrebni!! Ko bosta z gospodično Julijo poročena, bosta lahko sama kar naprej!

GOSPOD KRALJ:

Pa vseeno te prosim, Bernarda, pojdi! Ne zdržim več!

BERNARDA:

Oooo, kakšen pohotnež! Mi je vse jasno, to ima moj Rudi po vas! Samo umijem se, kavico spijem in vaju pustim sama.

Bernarda se obrne in se odmaje v kopalnico, kjer si začne umivati obraz in usta. V kuhinjo Julija kuha kavo. Istočasno pa iz spalnice prihiti Rudi. Preden zapre vrata za sabo, pošlje poljub Nevenki, ki sedi na postelji.

RUDI:

Kar sleči se! Bom takoj!

Nevenka se začne naveličano spet slačiti.

RUDI: zapre vrata za sabo.

Petnajsti prizor

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

GOSPOD KRALJ: takoj skoči k Rudiju in ga zagrabi za ovratnik.

GOSPOD KRALJ:

Stran! Stran!

RUDI:

Ne grem stran, samo do trafike!

GOSPOD KRALJ:

Spravi jo stran. Takoj! Zdaj!

RUDI: (pomežikne)

Najprej jo bom spravil *podse*, potem pa stran.

GOSPOD KRALJ:

Nič *podse*, nič *potem*, takoj se jo znebi, sicer ti bo razbila gobec.

RUDI:

Nevenka ni agresivna oseba. Vegetarijanka je.

GOSPOD KRALJ:

Ne Nevenka, Julija!

RUDI:

Z Julijo je konec.

GOSPOD KRALJ:

V kuhinji je.

RUDI:

V kuhinji? Kaj pa dela v kuhinji?

GOSPOD KRALJ:

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Kuha kavo za Bernardo?

RUDI:

Za katero Bernardo?

GOSPOD KRALJ:

Ponedeljkovo Bernardo, ki si v kopalnici splakuje usta.

RUDI:

Usta?

GOSPOD KRALJ:

Ker je bruhala. V stranišču.

RUDI: (vse na hitro obnovi)

Hočeš reči, da je Julija v kuhinji, kjer kuha kavo za Bernardo, ki je bruhala v stranišču in je zdaj v kopalnici.

GOSPOD KRALJ:

Bravo!

RUDI: (resno)

Očka. Poklical bom medicinsko sestro Marto. Ti pa lepo sedi, umiri se, odigraj kakšno partijo šaha in počakaj...

V kuhinji vidimo Julijo, ki pripravlja kavo... Posoda s sladkorjem je prazna...

JULIJA: (zakliče)

Sladkorja ni več. Kje imate sladkor?

GOSPOD KRALJ: (zakliče nazaj)

Poglej v shrambo. Levo zgoraj.

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

JULIJA:

Hvala.

**Julija izgine v shrambi.
V dnevni sobi Rudi otrpne v grozi.
V kopalnici Bernarda išče brisačo.**

BERNARDA: (zakliče)

Kje imate brisače?

GOSPOD KRALJ:

V omarici zgoraj, nad kopalno kadjo.

BERNARDA:

Hvala.

Bernarda, še vedno majavih, *alkoholnih nog*, stopi v banjo in poskuša doseči omarico. Previsoko je.

Rudi ves trd od strahu.

V spalnici se je Nevenka ponovno (že tretjič) slekla.

RUDI:

Vse so tu.

GOSPOD KRALJ:

Naenkrat.

Bernarda v kopalnici sede na rob banje, potem pa utrujena zdrsne vanjo. Se poskuša dvigniti, potem pa omaga in kar obsedi v njej.

RUDI:

Kaj pa zdaj?

GOSPOD KRALJ:

Lahko jih pustiva tu in pobegneva. V Argentino.

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Nevenka v samih hlačkah in modrčku skoči v posteljo in smukne pod odejo.

RUDI:

Veš kaj... Ne smemo izgubiti upanja...

GOSPOD KRALJ:

Sem že rekel, ja.

RUDI:

V bistvu, če pogledamo na problem s pozitivne plati... Saj ni tako hudo... Najbolj važno je, da ni tu moje žene.

Zaslišimo glas žene Gabi.

GABI: (off)

Je kdo doma? Vrata imate odprta!

RUDI: (z grozo)

Gabi! Moja žena!

GOSPOD KRALJ: **gre na vse štiri in se loti iskanja svojih izgubljenih ušesnih čepkov.**

GOSPOD KRALJ: (obupano)

Kje so moji čepki? Kje so moji čepki?

ZATEMNITEV

KONEC PRVEGA DEJANJA

Drugo dejanje

Prizorišče

Isto kot v prvem dejanju.

Prvi prizor

Ko se zastor dvigne vidimo Rudija in njegovega očeta gospoda Kralja v isti situaciji, kot ob koncu prvega dejanja...

RUDI

V bistvu, če pogledamo na problem s pozitivne plati... Saj ni tako hudo... Najbolj važno je, da ni tu moje žene.

Glas žene Gabi.

GABI: (off)

Je kdo doma? Vrata imate odprta!

RUDI: (z grozo)

Gabi! Moja žena!

GOSPOD KRALJ: pade na vse štiri in se loti iskanja svojih izgubljenih ušesnih čepkov.

GOSPOD KRALJ (obupano)

Kje so moji čepki? Kje so moji čepki?

RUDI: ne ve, kam bi se skril. Steče do kuhinje, pa je tam Julija, v kopalnici je Bernarda, v spalnici ga čaka Nevenka, zato skoči v strnišče in to prav v tistem trenutku, ko v prostor vstopi Gabi, njegova žena. Seveda se ne vidita.

GABI:

Vse je na stežaj odprto. Vrtna in vhodna vrata.

GOSPOD KRALJ: **je našel svoje ušesne čepke.**

GOSPOD KRALJ: (se razveseli)

A! Tukaj so! Moji čepki!

In si jih zatlači v ušesa, sede v trosed pred svoj šah in prestavi figuro na šahovnici.

GOSPOD KRALJ:

Nič videti. Nič slišati. Jaz igrati šah!

Gabi stopi do gospoda Kralja.

GABI:

Zdravo!

GOSPOD KRALJ: **ima zamašena ušesa, zato nič ne sliši... Pogleda svojo snaho in spregovori precej glasno.**

GOSPOD KRALJ (prisiljeno razigrano)

Jaz igram šah. Drugo me ne zanima.

Gabi se razgleda po prostoru.

GABI:

Tako prazno je tukaj. Kar smiliš se mi. Tako si sam.

Gospod Kralj s čepki v ušesih seveda ne sliši, kaj je Gabi rekla, zato pokaže na šahovnico pred sabo.

GOSPOD KRALJ:

Ja, kraljevi gambit.... Že mesec dni ga študiram.

Gabi se skloni h gospodu Kralju in mu *iztakne čepke.*

GABI:

Pravim, da sem te prišla malo pogledat, ker se mi smiliš, ko si tako sam.

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

GOSPOD KRALJ:

Ne boš verjela... Sploh nisem sam.

GABI:

Šahovske figure pa res niso nobena prava družba.

V stranišču Rudi z ušesom na vratih prisluškuje, kaj se v dnevni sobi dogaja.

GABI:

Še sreča, da te z Rudijem prihajava obiskovat ob petkih.

GOSPOD KRALJ:

Kaj bi jaz brez vaju!

GABI:

Se mi zdi, da nisi preveč vesel, ko me vidiš?

GOSPOD KRALJ:

Šah igram. Sam s sabo. Pa si me zmotila.

GABI:

Prišla sem k tebi, da se pogovoriva...

GOSPOD KRALJ:

Lahko v torek? V torek sem še prost.

GABI:

Prosila bi te za uslugo.

GOSPOD KRALJ: (ironično)

Si želiš sposodit mojo spalnico?

GABI:

Kako si vedel?

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

GOSPOD KRALJ:

Saj nisem.

GABI:

Takoj pridem nazaj. Samo avto preparkiram.

Gabi se obrne in se napoti k izhodnim vratom.

V koplanici Bernarda zdrsne v kopalno kad. Zadremala je v pijanskem snu. Iz shrambe se v kuhinjo vrne Julija, ki iz vrečke v sladkornico presipava sladkor. V stranišču Rudi prisluškuje. V spalnici se Nevenka premetava po postelji.

Gabi se na polovici poti k vratom obrne...

GABI:

Samo kozarec vode spijem.

Gabi se napoti proti kuhinji, kjer je Julija že presula sladkor v sladkornico.

GOSPOD KRALJ: (nemočno)

Pa saj nisi žejna.

Gabi gre proti kuhinji... Istočasno, ko odpre vrata v kuhinjo, gre Julija v kuhinji nazaj v shrambo, da bi odložila vrečko s sladkorjem. Ne vidita se. Gabi si natoči kozarec vode in ga spije.

GOSPOD KRALJ: od same groze zamiži.

GOSPOD KRALJ: (se preda)

Šah mat.

Gabi se vrača v dnevno sobo, istočasno pa se iz shrambe vrne Julija.

Nista se videli.

GABI: (gospodu Kralju)

Mimogrede, voda za kavo ti vre.

GOSPOD KRALJ: odpre oči, ne more verjeti, da Gabi ni v kuhinji zalotila Julije.

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

GABI:

Samo roke si splaknem... Prec pridem.

Gabi gre proti kopalnici, odpre vrata in gre naravnost proti umivalniku in si umije roke...

GOSPOD KRALJ

Ni treba! Saj si čista. Še pa še!

Gabi si umiva roke... Ker je kopalna kad za njenim hrbtom, ne vidi v njej ležeče Bernarde... Gabi išče brisačo...

GABI:

Kje imaš pa brisače?

GOSPOD KRALJ:

Nimam. Vse so umazane.

Gabi se vrne iz kopalnice ne da bi opazila Bernarde. Ker ima mokre roke, z nogo zaloputne straniščna vrata za sabo. Ropot prebudi Bernardo.

BERNARDA (se predrami)

Brisače! Kje sem že ostala... Ja. Bisače...

V dnevni sobi.

GABI:

Sestra Marta bi lahko poskrbela tudi za kopalnico... Ji bom rekla. Mislim, da je v stranišču ena brisača...

Gabi gre proti stranišču.

GOSPOD KRALJ: (nemočno)

Tudi tista je umazana. Prav svinjska je. Ne bo ti všeč!

Gospod Kralj se obrne stran in zamiži, saj pričakuje, da v tretje ne bo šlo...

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Gabi hoče odpreti vrata, pa jih na drugi strani drži Rudi.

GOSPOD KRALJ: (zase)

Šah mat. Definitivno.

Ker Gabi ne more odpreti vrat, zamahne z roko, se obriše v obleko in odide.

GABI:

Samo avto preparkiram.

Druzi prizor

RUDI: hitro odpre vrata in iz stranišča smukne v dnevno sobo. Ozre se po sobi, potem pa hitro steče v spalnico in zapre vrata za sabo. Skoraj v istem trenutku pa se vrne Gabi. Gabi obstoji pri straniščnih vratih... Nekaj ji je sumljivo.

V spalnici.

NEVENKA:

Si že nazaj?

V dnevni sobi.

GOSPOD KRALJ: (Gabi)

Si že nazaj?

V spalnici.

RUDI:

Pozabil sem denarnico.

V dnevni sobi. Gabi pred straniščnimi vrati.

GABI:

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

A nisi rekel, da si sam?

GOSPOD KRALJ:

Ne da bi vedel.

GABI:

Je kdo v stranišču?

GOSPOD KRALJ:

Tudi ne bi vedel.

V spalnici.

RUDI:

Sem jih že imel v rokah. Kakšnih ducat... raznobarnih! Potem pa sem ugotovil, da nimam denarnice...

RUDI: brska po žepih. Išče denarnico.

V dnevni sobi se Gabi odloči, zagrabi za kljuko in energično odpre straniščna vrata. V stranišču ni nikogar.

GOSPOD KRALJ

Včasih se zataknejo.

Gabi pokima.

GABI:

Prec pridem.

GOSPOD KRALJ:

Te čakam.

V spalnici Rudi najde denarnico.

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

RUDI:

Prec pridem.

NEVENKA:

Te čakam.

Rudi gre iz spalnice, zapre vrata za sabo. Gospod Kralj steče k sinu...

GOSPOD KRALJ: (panično)

Kaj bova naredila?! Kaj bova naredila?!

RUDI: (panično)

Brez panike, samo brez panike!

GOSPOD KRALJ:

Že vem... Eno bova žrtvovala. Tako se dela pri šahu.

RUDI:

Samo katero?

V kuhinji Julija nataka kavo v skodelice.

V kopalnici Bernarda brska po omarici nad kopalno kadjo.

V spalnici se Nevenka še bolj zavije v odejo.

V dnevni sobi.

GOSPOD KRALJ:

Lahko pa se tudi predava. In pobegneva. V Argentino.

RUDI:

Jaz bi najraje žrtvoval Gabi.

GOSPOD KRALJ:

Kraljice se ne žrtvuje kar tako.

RUDI:

O svoji ženi govorim! Saj ne igrava šaha!

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

GOSPOD KRALJ:

Kakšno potezo bova pa potem povlekla?

RUDI:

Sem že rekel. Žrtvovala bova...

Tretji prizor

Iz kuhinje pride Julija s pladnjem in tremi skodelicami kave.

JULIJA:

Kavica!

RUDI (avtomatično)

Gabi!

JULIJA:

Kako si mi rekel?!

RUDI: (se hitro popravi)

Bernarda...

JULIJA:

Kaj?!!!

RUDI:

Julija! Očetu sem govoril o Gabi, njegovi medicinski sestri...

GOSPOD KRALJ:

Jaz pa sem mu povedal, da je medicinka Gabi kar v redu, da pa je moja nova prijateljica Bernarda ...

RUDI:

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Bernarda?

GOSPOD KRALJ:

Ja, Bernarda... še bolj v redu...

RUDI:

Tako je. V življenju mojega očeta sta pomembni dve ženski: medicinska sestra Gabi in prijateljica Bernarda. O tem sva razpravljala in ti si prišla, kot strela z jasnega...

Ampak, Julija, zame pa si pomembna samo ti!

RUDI: gre k Juliji in jo poskuša objeti.

JULIJA:

Samo približaj se mi, pa te polijem z vročo kavo in ti razbijem arkado!

RUDI: (nedolžno)

Ampak, zakaj? Julija, zakaj takšna agresivnost?!

Julija odloži skodelice na mizo.

JULIJA:

Kako mi boš razložil tvoje sporočilo: *najine srede do nadaljnjega odpadejo*. No, me prav zanima!

RUDI:

Ni problema!

JULIJA:

No!?

RUDI:

Rekel sem, da ni problema. A mi ne verjameš? Mi res tako malo zaupaš?

JULIJA:

Rada bi slišala!

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

RUDI:

Ne morem ti zdaj razlagati. Moj oče je tu.

GOSPOD KRALJ:

Kar dajta... Jaz imam svoje čepke... Nič ne slišim, nič ne vidim.

GOSPOD KRALJ: povleče iz žepa svoje čepke in si jih poskuša vtakniti v ušesa, pa mu jih sin Rudi potegne iz rok.

RUDI

Pusti zdaj svoje čepke!

V kopalnici se Bernarda kobaca iz kopalne kadi..

JULIJA:

Hočem vedet!

RUDI:

Prav. Greva nekam na samo.

JULIJA

Greva!

Julija gre proti spalnici. Rudi steče za njo in jo zagrabi za roko.

RUDI:

A si za spremembo?

JULIJA:

Kaj spet?

RUDI:

Dajva raje v kuhinji!

JULIJA:

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Zakaj pa ne v spalnici? Vedno me vlečeš v spalnico...

RUDI:

Čas je, da v najinem odnosu narediva korak naprej.

GOSPOD KRALJ: (kot *prometnik* pokaže proti kuhinji)

Proti kuhinji!

JULIJA:

Prav. Če ne bom zadovoljna, ti lahko še vedno razbijem arkado.

Julija energično zakorači proti kuhinji. Rudi za njo. Tik preden tudi Rudi stopi v kuhinjo, se obrne k svojemu očetu...

RUDI:

Spravi jih stran!

GOSPOD KRALJ:

Kako?

RUDI:

Pojma nimam! Ti si mojster.

RUDI: zapre vrata v kuhinjo, kjer ga čaka Julija.

GOSPOD KRALJ: (zase)

Že. Ampak za šah!

Četrty prizor

Iz kopalnice se primaje Bernarda.

BERNARDA:

Gospod Kralj... Evo me! Jaz sem že.

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

GOSPOD KRALJ:

Krasno! Potem pa lahko mirno odidete.

BERNARDA:

Takoj vas bom pustila samega z vašo nevesto... Samo kavico popijem...

Bernarda vzame skodelico in srkne... Gospod Kralj nervozno steče do vhodnih vrat in pogleda na vrt, saj pričakuje, da se bo Gabi vsak hip vrnila.

V kuhinji.

JULIJA:

No?

RUDI:

Tisto, kar sem ti napisal...

JULIJA:

Ja.

RUDI:

Lahko ti garantiram, da sem imel za to politične razloge.

JULIJA:

Kako? *Najine srede do nadaljnjega odpadejo...* In kje je tu politika?

RUDI:

So pa tudi osebni razlogi.

JULIJA:

No, da slišim.

RUDI: **stopi do Julije in jo vroče poljubi na usta.**

V dnevni sobi.

Iz ozadja zaslišimo avtomobilsko sireno. Gospod Kralj steče k vratom.

BERNARDA: (srkne kavo)

Uaaaa... Gnusno sladka je...

GOSPOD KRALJ: zagleda, da se Gabi vrača... Hitro se vrne do Bernarde...

Pograbi še eno skodelico kave, ji jo porine v naročje ter jo nalašč polije po obleki.

BERNARDA:

Jo! Sranje!

GOSPOD KRALJ:

Oprostite! Najbolje, da jo takoj sperete z vodo.

BERNARDA:

Pa čisto nova je. Rudija sem hotela presenetit... Se tako hitro sleče...

GOSPOD KRALJ:

V kopalnico! Malo vode zlijete gor, pa bo!

GOSPOD KRALJ: rine Bernardo v kopalnico.

V kuhinji se poljub konča... Julija zajame sapo...

JULIJA:

Aaaaa... Nisi mi povedal, zakaj...

RUDI: ji ne dovoli povedati do konca. Spet poljub. Zelo globok. Zelo dolg.

V spalnici Nevenka vstane in gre proti vratom.

V dnevni sobi gospod Kralj porine Bernardo v kopalnico in zapre vrata, istočasno pa iz spalnice pride Nevenka v spodnjem perilu.

NEVENKA:

Mene spet lulat.

RUDI:

Kar tja, kar tja!

Jo zagrabi in jo hitro rine proti stranišču...

NEVENKA:

Saj me ne tišči tako zelo...

GOSPOD KRALJ: Nevenko porine v stranišče in zapre vrata. Na vhodnih vratih pa se pojavi Gabi. Seveda ni nič opazila.

Peti prizor

GABI: (zelo slabe volje)

Zaparkiral me je smetarski avto. Na ulici pa si policaji zapisujejo narobe parkirane avtomobile. Saj lahko parkiram na tvojem dvorišču, kaj?

GOSPOD KRALJ:

Ne vem, če se splača.

GABI:

Kako?

GOSPOD KRALJ:

Ker tako že odhajaš.

GABI:

Saj sem šele prišla! Sploh pa te moram nekaj prosit... Še prej grem pa na stranišče.

Gabi gre do stranišča in hoče odpreti vrata. Vrata so zaklenjena, saj na školjki sedi Nevenka.

GABI

Spet so se zaskočila.

GOSPOD KRALJ:

Saj te ne tišči.

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

GABI:

O, pa me!

Gabi poskuša močneje pritisniti na kljuko, vendar jo gospod Kralj zagradi za roko in jo pelje na sredo sobe, proč od stranišča.

V kopalnici Bernarda sleče obleko in poskuša sprati kavni madež nad umivalnikom.

V Kuhinji se strastni poljub konča.

JULIJA: (zadiha)

Aaaaa. No, zdaj pa mi povej še o političnih vzrokih za...

RUDI: ji ne pusti povedati do konca, spet jo strastno poljubi.

V dnevni sobi.

GOSPOD KRALJ:

Ko si že omenila kontejner... Bi bila tako prijazna in mi nesla smeti...

GABI:

Ampak, na stranišče moram.

GOSPOD KRALJ:

To se ti samo zdi.

GABI:

Pa se mi ne.

GOSPOD KRALJ:

Zdaj so najbolj važne smeti!

GOSPOD KRALJ: steče v kuhinjo. Gabi čaka sredi dnevne sobe. V kopalnici se Bernarda odloči, da se bo stuširala, saj je vsa mokra od kave... V stranišču Nevenka vstaja s školjke...

V kuhinji.

GOSPOD KRALJ: plane v kuhinjo. Rudi in Julija se poljubljata.

GOSPOD KRALJ:

Ne pustita se motit, samo smeti vzamem.

GOSPOD KRALJ: **vzame vrečko za smeti, ki pa je prazna, zato kar na hitro odpre hladilnik in vanjo zmeče vse, kar mu pride pod roke. Julija hoče prekiniti strasten poljub, vendar ji Rudi ne dovoli.**

GOSPOD KRALJ

Kar nadaljujta, kar nadaljujta! Jaz pa bom poskušal spraviti stran *kraljico*.

GOSPOD KRALJ: **odhiti z vrečko v dnevno sobo.**

Juliji se uspe odtrgati iz *poljuba*.

JULIJA:

Kaj je rekel?

RUDI:

Šah. Kraljico bo žrtvoval.

RUDI: **spet plane v poljub in Julijo zvrne na mizo, kjer se poljub nadaljuje.**

V dnevni sobi.

GOSPOD KRALJ:

Izvoli Gabi, vrečka s smetmi. Nesi jo v kontejner.

GABI:

Prav. Samo na stranišče skočim.

GOSPOD KRALJ: **zakriči in se prime za srce.**

GOSPOD KRALJ: (zakriči)

Ne!! Kap me bo, če bodo smeti še dolgo tu.

GABI:

Kap?

GOSPOD KRALJ:

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Ja. Kap. Ko vidim smeti, me zagrabi aritmija.

GOSPOD KRALJ: **se grabi za srce in se sesede v trosed.**

GOSPOD KRALJ: (kriči)

Ven! Ven! Takoj ven z njimi!

GABI: (prestrašeno)

Prav. Prav.

Gabi vzame vrečko in odhaja proti vratom.

V kuhinji Julija s kolenom sune Rudija med noge in se tako izvije iz njegovega *poljuba*. Rudi zazeva kot riba in zdrsne na tla.

JULIJA

Tvoj oče je zakričal. Kaj se dogaja...

Julija energično odide iz kuhinje v dnevno sobo. Stopi v sobo v istem trenutku, ko je Gabi odšla ven. Ne vidita se. Julija zagleda nemočnega gospoda Kralja, kako sedi pred šahovnico.

GOSPOD KRALJ (obupano)

Kraljica je šla.

JULIJA:

A, tako!

Julija se vrne v kuhinjo, kjer Rudi prihaja k sebi.

JULIJA:

Mislila sem, da ga je kap, je pa samo kraljico žrtvoval.

Iz stranišča pride Nevenka.

NEVENKA: (gospodu Kralju)

Sem že. Zdaj lahko greste.

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

GOSPOD KRALJ: (hitro)

Jaz ne grem nikamor, ti greš!

NEVENKA:

A niste malo prej hoteli na stranišče?

GOSPOD KRALJ:

Ja, seveda, blazno me je tiščalo, ampak zdaj je že v redu.

GOSPOD KRALJ: **plane k Nevenki.**

GOSPOD KRALJ:

Lepo te prosim, obleči se in pojdi!

NEVENKA:

Zakaj?

GOSPOD KRALJ:

Ker... Ker... Ker bo vsak hip vstopila moja... Moja žena.

V kuhinji.

JULIJA: (Rudiju)

No, kje sva ostala... Pri političnih vzrokih?

RUDI: **lovi sapo, počasi prihaja k sebi.**

V dnevni sobi.

NEVENKA:

Jaz pa sem mislila, da ste vdovec.

GOSPOD KRALJ:

Seveda sem... bil. Dokler se nisem še enkrat poročil. Pred kratkim. In zdaj je telefonirala, da pride, da je že tu.

NEVENKA:

Kje pa je Rudi?

GOSPOD KRALJ:

V bližini.

NEVENKA:

Počakala ga bom v spalnici.

Nevenka odide v spalnico, isti trenutek Bernarda odpre vrata in pokuka v dnevno sobo.

BERNARDA:

Stuširala se bom. Od kave sem čisto lepljiva.

Bernarda izgine nazaj v kopalnico, ko vstopi Gabi in pohiti proti stranišču.

GABI:

Na stranišče...

Gospod Rudi jo zagrabi za rokav.

GOSPOD KRALJ:

Počakaj!

GABI:

Lepo te prosim, v hlače se bom.

GOSPOD KRALJ: (hitro)

Moram ti povedat, da je pravkar prišla... Moja žena.

GABI:

Kdo?

GOSPOD KRALJ:

Moja *bodoča* žena. Poročil se bom. In me je prišla prosit... Ne... jaz jo bom zaprosil... Zato bi *tebe* prosil, da greš...

GABI:

Počakaj, mi boš vse povedal... Samo polulam se.

Gabi se mu iztrga, gre proti stranišču, se vso silo nasloni na vrata, saj misli, da so se zaskočila, in zleti v stranišče, da skoraj pade v školjko, potem pa hitro zapre vrata za sabo in olajšano sede.

V dnevni sobi.

GOSPOD KRALJ: (zase)

Zakaj imam občutek, da stojim sredi križišča.

Šesti prizor

V spalnici Nevenka smukne pod odejo.

V kopalnici se Bernarda sleče, zleze v banjo, zagrne zaveso in se začne tuširati.

V dnevni sobi gospod Kralj ne ve, kaj bi. Nemočno stoji sredi dnevnice sobe in se izgubljeno ozira okoli.

V kuhinji je Rudi prišel k sebi.

JULIJA:

No! Čakam!

RUDI:

Takoj ti bom razložil.

RUDI: prime Julijo za ramena in jo posadi za kuhinjsko mizo.

RUDI:

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Samo k očetu pogledam, če je vse v redu.

RUDI: gre v dnevno sobo.

JULIJA: (za njim)

Šah igra.

V dnevni sobi. Rudi plane k očetu.

RUDI:

Si se je znebil?

GOSPOD KRALJ:

Katere?

RUDI:

Gabi.

GOSPOD KRALJ:

V stranišču je.

RUDI:

Kaj pa Bernarde?

GOSPOD KRALJ:

Tušira se.

RUDI:

O bog!

GOSPOD KRALJ:

In poročil sem se... Se bom.

RUDI:

S kom?

GOSPOD KRALJ:

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Z Gabi. In z Nevenko. Zaročen sem pa tudi z Bernardo in z Julijo.

RUDI:

To si se pa zapletel! Ne zavidam ti.

GOSPOD KRALJ: (ogorčeno)

Jaz?

V stranišču. Gabi vstane s školjke in potegne vodo.

RUDI:

Prihaja. Spravi jo ven! Spravi jo ven!

GOSPOD KRALJ: (nemočno)

Kje so moji čepki?

RUDI: **zbeži nazaj v kuhinjo.**

Sedmi prizor

Gabi pride iz stranišča.

GABI:

Uf! Je odleglo.

V kuhinji.

JULIJA:

No, čakam! Politični vzroki tvojega sporočila...

V dnevni sobi.

GOSPOD KRALJ:

Gabi... Lepo lepo te prosim, da greš...

GABI:

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Samo roke si umijem.

**Gabi gre v kopalnico, še preden ji gospod Kralj lahko to prepreči.
V kuhinji.**

RUDI:

Kaj pa, če greva na sprehod in ti vse lepo razložim med sprehajanjem...

**V kopalnici: Gabi gre do umivalnika. Bernarda se tušira za zaveso.
V spalnici: Nevenka ima dovolj čakanja. Začne se oblačiti.
V kuhinji.**

JULIJA:

No, prav.

Julija vstane.

V kopalnici je Gabi opazila, da je nekdo pod tušem. Gre iz kopalnice.

V kuhinji se Rudi in Julija odpravljata ven. Rudi previdno odpre vrata ravno v tistem hipu, ko Gabi pride iz kopalnice in prečka k nemočnemu gospodu Kralju. Rudi jo je zagledal, zato takoj zapre vrata od kuhinje, se obrne k Juliji in jo strastno poljubi ter med poljubom zrine nazaj v sredo kuhinje.

V dnevni sobi.

GABI:

V kopalnici se nekdo tušira.

GOSPOD KRALJ: (samoumevno)

Moja žena... Mislim... bodoča žena... Saj sem ti rekel.

V kopalnici Bernarda pogleda skozi zaveso. Zdelo se ji je, da je nekdo bil v kopalnici. Potem skomigne z rameni in izgine za zaveso.

V dnevni sobi.

GABI:

Aja.

V kuhinji se Julija nekako izvije iz poljuba.

JULIJA:

Kaj pa je zdaj spet to?

RUDI:

Političen razlog mojega sporočila... Ljubim te.

V dnevni sobi.

GABI:

Veš, tudi jaz imam veselo novico zate.

GOSPOD KRALJ: (zavzdihne)

Lepo te prosim, ne danes.

GABI:

Poročila se bom.

GOSPOD KRALJ: (ne da bi pomislil)

Čestitam.

V spalnici se Nevenka oblači.

V kopalnici je Bernarda končala s tuširanjem. Ovila se je v brisačo.

V kuhinji.

RUDI:

Poglej, Julija... Kako naj ti povem... Iskren bom... Kot vedno... Na ministrstvu pripravljamo osnutek zakona o moralni prenovi...

V dnevni sobi. Gospod Kralj je presenečen nad Gabino izjavo...

GOSPOD KRALJ:

Kako?

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

GABI:

Še prej pa se bom ločila.

V kuhinji.

RUDI:

Moralna prenova pa zahteva garanje... Noč in dan garam.... Kot črna živina.... In tako sem mislil, da bi najine srede do nadaljnjega... dokler ne uredim moralne prenove... odpadle.

V dnevni sobi.

GOSPOD KRALJ: (previdno)

Pa moj sin to ve?

GABI:

Ne. Sklenila sem, da bom tebi najprej povedala.

V kuhinji.

JULIJA:

Upala sem, da je tako. Tudi jaz te ljubim.

Zdaj pa Julija strastno poljubi Rudija.

V dnevni sobi.

GABI:

Veš, med nama z Rudijem je že dolgo vse končano. Sploh pa zdaj, ko se ukvarja z moralno prenovo na nacionalnem nivoju. Prej, ko je kahal hrenovke, je bil tako v redu fant... Zdaj pa...

V kuhinji.

JULIJA:

Ločila se bom in se poročila s tabo.

RUDI:

Ne prenašli se, Julija, samo to ti rečem.

JULIJA:

Konrada ne ljubim več. Sem mu že povedala. Mislim, napisala sem mu sms. Upam, da je kapiral. Odkar je na tekmi dobil direktnega v glavo, je bolj počasen.

V dnevni sobi.

GABI:

In spoznala sem nekoga... Ljubezen na prvi pogled... Glede na to, da se boš tudi ti poročil... Najbrž razumeš...

GOSPOD KRALJ:

Vedno bolj.

V kuhinji.

JULIJA:

Mislim, da mi Konrad ne bo delal težav. Odkar sva midva skupaj, sva se s Konradom odtujila. Samo treningi naju še družijo.

RUDI:

Julija, dajva lepo o vsem racionalno razmisliti...

RUDI: se nemočno sesede na stol za kuhinjsko mizo. Julija si prižge cigareto.

V dnevni sobi.

GABI:

Če se boš tudi ti kmalu poročil in če mi Rudi ne bo delal težav z ločitvijo, lahko naredimo skupen žur, kaj misliš?

GOSPOD KRALJ:

Se že veselim, ja.

GABI:

Še nekaj... Presenečenje imam zate...

GOSPOD KRALJ: (nemočno)

Lepo te prosim!

GOSPOD KRALJ:

V avtomobilu čaka.

Gabi se obrne in odide skozi vrata.

Sedmi prizor

Iz kopalnice pride Bernarda ovita v brisačo.

BERNARDA:

Dokler se obleka ne posuši, bom počakala kar v spalnici.

GOSPOD KRALJ: (slabotno, ne zmore več)

Bernarda, lepo te prosim...

BERNARDA: Še prej grem pa na stranišče.

Bernarda odide na stranišče. Ko zapre vrata za sabo, se iz spalnice prikaže Nevenka, ki se je do sedaj že oblekla.

NEVENKA: Povejte mu, da imam vsega dovolj. Grem!

GOSPOD KRALJ: (veselo)

Pa doma pozdravi.

NEVENKA:

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Samo make up si še uredim.

Nevenka gre v kopalnico, zapre vrata za sabo in si začne urejati make up.

GOSPOD KRALJ: (javkne)

Neeee!!!

Osmi prizor

V kuhinji. Julija ugasne cigareto.

JULIJA:

No, si že razmislil? Kaj praviš?!

RUDI:

Pravim... pravim... da imaš res dobre ideje...

JULIJA:

In tvoj oče se bo tudi poročil. Lahko naredimo skupen žur.

Iz stranišča pride Bernarda ovita v brisačo.

BERNARDA:

Brrrr!. Kar pod odejo bom skočila. (se zahihita) Saj ste me že navajeni, ane, gospod Kralj...

Bernarda odskaklja v spalnico, smukne pod odejo in se pokrije čez glavo. Gospod Kralj se nemočno sesede pred svojo šahovsko tablo.

GOSPOD KRALJ:

Najbolje bo, da začnem znova. Ta partija je nerešljiva.

Začne postavljati figure za novo igro.

V kuhinji.

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

JULIJA: (nenadoma strastno)

Veš kaj, Rudi... Prijelo me je... Greva v spalnico in se dajva divje dol...

Julija ga zagrabi.

RUDI:

Joj, ne morem. Boli me glava.

JULIJA:

Tebi ne bo treba nič delat, bom vse jaz...

RUDI: (se brani in se ji izmika)

Ta teden so me tako izmučili z moralno prenovo... Ministrski predsednik me vsak dan kliče, na vsak način želi, da kot vzorec moralne prenove uporabimo dolenjski tip človeka...

JULIJA: (ga strastno prekine)

Dajva, Rudi! Takoj! Zdaj! Mislim, da imam ovulacijo.

RUDI:

Kaj...? Ne morem, res ne... Pa še oče je tu...

JULIJA:

Saj ne bo nič slišal. Ima svoje čepke.

RUDI: (Rudi ve, da se ne bo zmazal)

Prav. Samo minutko mi daj. Počakaj...

JULIJA:

Ne morem, Rudi, preveč si te želim.

RUDI: **jo zagrabi in posadi na stol.**

RUDI:

Tukaj se usedi, globoko dihaj, šteje do deset... Jaz pa grem k očetu in vse uredim...

Poslal ga bom v kino.

JULIJA:

Pa saj ima čepke!

RUDI: (strastno)

Tokrat bova res divja divja.

Deveti prizor

RUDI: **steče čez dnevno sobo naravnost v spalnico.**

GOSPOD KRALJ:

Počakaj...

V spalnici. Rudi skoči do postelje. Bernarda je pod odejo, pokrita čez glavo.

RUDI:

Ljubica... Ne boš verjela... Kondomov je zmanjkalo.

RUDI: **zleze pod odejo.**

RUDI:

Zato pa imam predlog... Zelo boš zadovoljna...

RUDI: **se pripravlja, da bo odkril odejo poleg sebe...**

RUDI:

Samo ubogaj me, pa ti izpolnim sleherno željo.

RUDI: **odgrne odejo. Zagleda Bernardo.**

BERNARDA: (navdušeno)

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Poročila se bova!

RUDI: **zakriči.**

RUDI:

Aaaaaa!

BERNARDA:

Tudi jaz sem vesela, Rudi!

RUDI: (presenečeno)

Kako? Kje?

BERNARDA:

Končno si se odločil. Jaz pa sem se bala, da imaš druge. Da me varaš.

Deseti prizor

Skozi vhodna vrata vstopi Gabi s Konradom pod roko. Konrad je visok in zelo mišičast tip, z majhno športno glavo. Takoj se vidi, da ni preveč *miselni* tip človeka.

GABI

Dragi tast... Dovolj, da ti predstavim Konrada.

GOSPOD KRALJ: **je popolnoma apatičen, zazre se v prišleka.**

GOSPOD KRALJ:

Igrate šah?

KONRAD:

Ne. Samo karate.

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

GOSPOD KRALJ:

O, to pa žal ne obvladam.

V spalnici.

RUDI: (komaj pride k sebi)

Julija...

BERNARDA: (presenečena)

Kdo?

RUDI:

Gabi... Mislim, Nevenka... Hočem reči... Bernarda... Nujno moraš stran...

RUDI: jo zagrabi in potegne iz postelje.

V kuhinji Julija sedi za kuhinjsko mizo in je počasi že sita čakanja

V kopalnici Nevenka končuje svoj make up.

V dnevni sobi.

GABI: (Konradu predstavi gospoda Kralja)

To je moj tast... Pravzaprav, že skoraj *bivši* tast... Samo ločiti se še moram...

KONRAD: (resno)

A od njega?

Gabi se zasmеji.

GOSPOD KRALJ: **strese Konradu roko.**

GOSPOD KRALJ:

Me veseli. Zdaj pa bi vas prosil, če lahko po najbližji poti...

GABI: (Konradu)

Moj tast se bo tudi poročil.

GOSPOD KRALJ (zase)

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Večkrat.

KONRAD: (resno)

A s tabo?

Gabi se zasmеji,

GABI: (Rudiju)

Konrad ima takšen zanimiv smisel za humor.

V spalnici Rudi vleče Bernardo proti izhodu.

RUDI:

Greva, greva!

BERNARDA:

Če sem pa naga!

RUDI: **šele zdaj opazi, da je Bernarda ovita samo v brisačo.**

RUDI:

Kaj...? A res? Kje imaš obleko?

BERNARDA:

V kopalnici.

RUDI:

Potem greva pa v kopalnico!

RUDI: **zagrabi Bernardo okrog pasu in jo porine skozi vrata naravnost pred Gabi in Konrada.**

Istočasno pa iz Kuhinje pride Julija, saj se je naveličala čakati.

Tudi iz Kopalnice pride Nevenka.

Vsi obstojijo, ko se zagledajo.

GOSPOD KRALJ

Ups! Kje so moji čepki?

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Nekaj trenutkov tišine.**Enajsti prizor**

GABI:

Rudi, kaj pa ti...? Saj danes ni petek.

RUDI:

Tu sem po pomoti.

GABI:

Šele jutri bi morala na obisk k tvojemu očetu.

RUDI:

A potem si ti tudi tu po pomoti?

Konrad zagleda svojo ženo Julijo.

KONRAD: (presenečeno)

Julija!

JULIJA: (presenečeno)

Konrad! A nisi na tekmi?

KONRAD:

Sem bil, pa sem dobil direkt v glavo že v prvi rundi.

JULIJA:

In kaj delaš tu?

KONRAD:

Pa ti?

Gospod Kralj se usede za šahovnico.

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

GOSPOD KRALJ: Mislim, da bom odigral eno partijo šaha. Sam s sabo.

BERNARDA: Rudi, kdo so vsi ti ljudje?

GABI: Kdo ste pa vi?

BERNARDA: Jaz sem Rudijeva bodoča žena.

JULIJA: Ne, vi ste nevesta gospoda Kralja. Rudijeva bodoča žena sem jaz.

KONRAD:

Ne razumem.

BERNARDA: (Juliji)

Opa! Vi ste ljubica gospoda Kralja. Mi je sam povedal. Ne se zdaj norca delat.

KONRAD:

Julija, ti si moja žena!

JULIJA:

Za zdaj. Potem, ko se bova ločila, bom pa Rudijeva. Ane, Rudi, sva se že zmenila?!

RUDI: se počasi umika k očetu Kralju za šahovnico.

RUDI: (očetu)

Jaz bi tudi odigral eno partijo.

GABI (Rudiju)

Rudi, ti že imaš ženo!

BERNARDA:

Mene.

GABI:

Ne, mene! Vi ste ženska izpod tuša, nevesta gospoda Kralja.

BERNARDA:

Res je, priznam, bila sem pod tušem, vendar to ne spremeni dejstva, da sem bodoča Rudijeva žena. Prejle, v postelji me je zasnubil!

JULIJA:

Kaaaaj? Sploh ni bil v postelji, z mano je bil v kuhinji. Na mizi. Če ne boš takoj nehala, ti razbijem arkado! Jaz bom Rudijeva žena!

KONRAD:

Julija, midva sva ja poročena, se ne spomniš?

JULIJA:

Si prebral moj sms? Nisi. Pač nimaš zadnjih informacij.

RUDI: sede za šahovsko mizo. Nasproti mu sedi oče Kralj.

GOSPOD KRALJ:

Bele ali črne?

RUDI:

Bele.

RUDI: potegne prvo potezo.

GABI:

Čakajte, čakajte! Lepo od začetka! Jaz sem Rudijeva žena.

BERNARDA:

Jaz pa še bom.

JULIJA:

Jaz bom prej.

KONRAD:

Ne razumem.

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

GABI:

Kdo je pa potem tale oseba?

Vsi se ozrejo v Nevenko.

Trenutek tišine.

GOSPOD KRALJ:

Najbrž ne ve.

NEVENKA: (suvereno)

Oja, zelo dobro vem, kdo sem.

GABI:

Da niste slučajno tudi vi Rudijeva...?

NEVENKA:

Ne, jaz sem absolventka Fakultete za družbene vede, oddelek za novinarstvo.

Pripravljam diplomu iz raziskovalnega novinarstva.

RUDI: **presenečeno vstane.**

NEVENKA:

Zanimalo me je, kako lahko lastnih kioska za hot dog opravi korekcijo moralnih vrednot na nacionalnem nivoju. Mislim, da bo to zelo zanimiva novinarska raziskava.

Lahko jo boste prebrali v dnevnem časopisu. Verjetno v nadaljevanjih.

Nevenka stopi k Rudiju.

NEVENKA:

Sploh mi nisi bil nikoli všeč.

Se obrne k ostalim.

NEVENKA:

Drage moje dame... Če bi bil Rudi še vedno lastnik kioska s hrenovkami, bi bil popolnoma nezanimiv. Z veseljem vam ga prepuščam.

Nevenka odide.

RUDI: se sesede.

GOSPOD KRALJ:

Šah mat.

Zatemnitev

Epilog**Prizorišče**

Stanovanje gospoda Kralja. Vse isto, vendar mnogo bolj urejeno. časopisi zloženi, vse je lepo pospravljeno.

Za šahovnico sedita gospod Kralj in njegov sin Rudi. Igrata šah. Rudi ima obvezano glavo.

GOSPOD KRALJ

Napadam ti kraljico in trdnjavo hkrati.

RUDI:

Vidim.

Igrata.

Čez čas.

RUDI:

Dal sem odpoved.

GOSPOD KRALJ: **premakne šahovsko figuro.**

GOSPOD KRALJ:

Adijo trdnjava!

RUDI:

Premier je rekel, da bo kar sam poskrbel za moralno prenovo. Pa tudi Nevenkin članek je malo pripomogel... *Moralna prenova na zgubi, Hot dog Rudi pa se samo čudi!*

GOSPOD KRALJ:

Tista služba tako ali tako ni bila zate. Ne more vsak lastnik kioska za hitro prehrano urejati državo.

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

RUDI:

Če pa nas je ljudstvo izvolilo!

GOSPOD KRALJ

Na *ljudstvo* se ne moreš nikoli zanesti. Ljudstvo ima rado dobre hrenovke, briga njega za moralno prenavo!

Igrata.

RUDI:

Julija me je zapustila.

GOSPOD KRALJ:

Ni slabo. Mislim... zanjo.

RUDI:

Šla je nazaj h Konradu. Še prej pa mi je razbila glavo.

Gospod Rudi premakne figuro na šahovnici.

GOSPOD KRALJ:

Še eno trdnjavo si izgubil.

Igrata.

RUDI:

Tudi Gabi me je zapustila.

GOSPOD KRALJ:

Šeh! Še malo pa boš izgubil kraljico!

RUDI:

Tudi ona je pri Konradu. Pravi, da je ne moti, če so trije. Veliko lažje si razdelijo gospodinjska dela.

GOSPOD KRALJ:

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Gabi je bila vedno zelo praktična ženska. Kaj pa Konrad misli o tem?

RUDI

Zaradi udarca v glavo, ki ga je dobil na tekmi, je bolj počasen. Ko mu bo jasno, kaj se dogaja, se bo pa že navadil.

Igrata šah.

RUDI

In tudi Bernarda me je dala na čevelj.

GOSPOD KRALJ:

Ojej, ojej!

RUDI:

Ja, tudi jaz sem tako reagiral. Ojej, ojej!

GOSPOD KRALJ: **pokaže na figure na šahovnici.**

GOSPOD KRALJ:

Ojej, ojej! Slaba poteza! Kraljico boš zgubil.

RUDI:

Nisem opazil. Lahko popravim?

GOSPOD KRALJ:

Šah je, za razliko od življenja, igra, v kateri lahko slabo potezo vedno popraviš. Če ti soigralec seveda to dovoli. (velikodušno) In jaz ti dovolim. Kaj bi ti brez kraljice!

RUDI:

Hvala, očka.

RUDI: spremeni potezo.

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

RUDI:

Na, nekaj imam zate!

RUDI: potegne izpod mizice vrečko in jo položi na mizo. Gospod Kralj pogleda vanjo in se zelo razveseli.

GOSPOD KRALJ

Hrenovke! Hot dogi. Še topli!

RUDI:

Ja, in mlečne štručke... Spet sem odprl: *Sveže hrenovke vam nudi - vaš Hot dog Rudi.*

GOSPOD KRALJ:

Bravo, sin moj! Ponosen sem nase. Ni nujno, da vsak, ki kuha dobre hrenovke, vodi državo. Imam pa tudi jaz zate eno presenečenje...

RUDI:

Ja?

GOSPOD KRALJ: vstane in odhiti do spalnice, odpre vrata in pokliče...

GOSPOD KRALJ:

Marta!

Izpod odeje pokuka medicinska sestra Marta.

MEDICINSKA SESTRA MARTA:

Malo sem zadremala... A je Rudi že tu?

Marta vstane iz postelje. Oblečena je v seksi negliže. Gre h gospodu Kralju, prime ga pod roko.

GOSPOD KRALJ

Jaz in Marta bi ti rada sporočila veselo novico.

Marta in gospod Kralj se spogledata.

GOSPOD KRALJ:

Poročila se bova.

RUDI: **ugrizne v hot dog.**

Zatemnitev

KONEC